Hayat

ORTADAKİ TABLO:
HİKMET ONAT'ın
orijinal renkli
bir peyzajı

No. 72 21 ŞUBAT 1958
100 KURUŞ

Biz Maske Gibi Makyaj....

YÜZÜNÜZÜN MAKYAJI MEVZUU BAHİS OLUNCA CİLT TENEFFÜSÜ, BU GÜN ARTIK ÖN PLÂNA ALINMIŞ MÜHİM BİR MESELEDİR.

RADAR REKLAM

İncelik Zerafatin İlk Şartıdır.

Her çeşit pudrayı kullanabilir misiniz ?... Şüphesiz hayır.. Çünkü Cildinize uymayan pudra mesamatınızı kapatır, cildin teneffüsüne mani olur, zerreleri pul pul kabararak cildi tahriş eder ve nihayet yüzünüzde bir maske gibi eğreti durur.

Bütün bu hoş olmayan durumlar elbette zerafetinizle telif edilemez. İncelik zerafetin ilk şartıysa bunu size HAVİLLAND pudrası temin edecektir.

HAVILLAND PUDRASI hususi cihazlarile bu gün en ince öğütülmüş pudra olmak şöhretini haklı olarak kazanmıştır.

Havilland Pudrasının mikroskobik zerreleri mesamatı tıkamadığından cildinizin teneffüsüne mani olmaz. Ve ancak HAVİLLAND PUDRASI yüzünüzde bir MASKE gibi Eğreti değildir.

Havilland PUDRALARI

Yuvanızın saadeti için...

TAMEK

konserveleri kullanınız.

TAMEK

DOMATES AİLESİ YEMEKLERİNİZE LEZZET KATACAKTIR

Tamek KONSERVELERİ

HEDEF REKLAM - GALİP

Hayat

NECLA IZ

(Foto : Suavi Sonar)

HAFTALIK MECMUA

21 ŞUBAT 1958

FİATI : 100 KURUŞ

CİLT : 4, SAYI : 72

SAHİBİ :
ŞEVKET RADO

NEŞRİYAT MUDURU :
HIKMET FERIDUN ES

YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MUDUR :
İBRAHİM ÇAMLI

HAZIRLIYANLAR :
SEMİRAL BİLBAŞAR
PIRUZ AŞKIN
FIKRET ARIT
AYHAN ERER
DİNÇER GÜNER

FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - Sürenkök (Ankara) - Turizm Fotoğraf A.J. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz.

İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56

DİZILDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.

BASILDIĞI YER :
Tıfdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.

REKLÂM İÇİN :
REKLÂM MORAN A. Ş. İstiklâl Cad. 465, Tel : 449318

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık (52 sayı) 50 T. L.
6 aylık (26 sayı) 25 T. L.
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 19 Cent'e ve İngiliz Lirası olarak 1 Shilling 5 Pence'e tekabül eden fiatla satılır. Yıllık abone fiatı — âdi posta ücreti dahil — 75 Türk Lirasıdır. Abone olmak istiyenler bu mebliğin karşılığı olan Dolar veya İngiliz Lirasını Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alabilirler.

HAYATTAN FOTOĞRAFLAR

KARNAVAL — Güney Amerika memleketlerinde yaz ortasına raslıyan şubat, meşhur Brezilya karnavalının yapıldığı aydır. Bu vesile ile başşehir Rio de Janeiro'nun Belediye Tiyatrosu'nda muazzam bir balo verilir. Fotoğrafımız bu seneki balodan bir anı tesbit etmektedir.

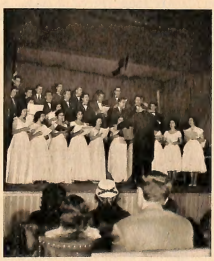

KONSER — M. Hulûsi Öktem idaresinde Teknik Üniversite'de Üniversiteliler, «Çok Sesli Koro Konseri» verdiler. Türk Milli Talebe Federasyonunun tertiplediği konserin ilk ve son kısmı Batı musikisine, ikinci kısmı da Türk halk şarkılarına ayrılmıştı.

PİRAMİT — Mısır, yegâne piramit memleketi değildir. Nigeria'da da piramitler vardır. Hem birkaç tane değil, düzinelerle. Ne var ki bu piramitler sevkedilmeyi bekliyen Amerikan fıstığı doldurulmuş yüzlerce çuvaldan meydana gelmektedir.

AMERİKA'NIN 2 NUMARALI BEYAZ SARAYI

Son senelerde dünyamızın gidişine tesir eden kararlardan bazıları Amerika'nın Pennsylvania Eyaletinde 7000 nüfusluk ufak bir kasabada alınmıştır. Bu kasabanın adı Gettysburg'dür. 4 mil uzağında da Reisicumhur Eisenhower'in aynı ismi taşıyan çiftliği bulunmaktadır.

AMERİKA Birleşik Devletleri Hava Kuvvetleri Kumandanlığı 1955 yılında şöyle bir tamim çıkarmıştı :

«Amerika Birleşik Devletleri Hava Kuvvetleri uçaklarının 77 derece, 15 dakika, 48 saniye batı tul ve 39 derece, 47 dakika, 47.5 saniye kuzey arz çizgileri ortasındaki bölgenin iki deniz mili yakınına sokulmaları ve bu bölge üzerinde uçmaları yasaktır.»

Bu tamimin kısaca tercümesi şu idi :

«Başkan Eisenhower'in çiftliğinin üstünde uçmayın.»

Gene aynı yılın mart ayında Beyaz Ev basın sekreteri James C. Hagerty, Başkan Eisenhower ve eşinin ilk defa bir hafta sonu tatili geçirmek üzere gidecekleri Gettysburg çiftliği hakkında gazetecilere şöyle diyordu :

«Bu çiftlik Başkan Eisenhower ve eşinin sahip oldukları ilk evdir. Bu evi hiçbir zaman teftiş edemiyeceksiniz.»

Tadil ve tamiratı o sene bitmiş olan çiftliğe gazete muhabir ve fotoğrafçıları yalnız meselâ Eisenhower yeni satın aldığı bir atı, yahut Hindistan Başvekili Nehru çiftlik hayvanlarından birini tetkik ederken birkaç fotoğraf çekmek gibi vesilelerle girebildiler. Pek nadiren ahırları geçebildiler. Fakat çiftlik evine girmeleri mümkün olmadı.

Yalnız Eisenhower'in bir kalb krizi geçirdiği 1955 sonundaki nekahet günlerinde Gettysburg kasabası âdeta küçük bir hükümet merkezi haline geldi. Eisenhower'in çiftlikteki çalışma odası kasabanın posta merkezine nakledildi. Başkanlık memurları için postanenin ikinci katı tanzim edildi. Kendilerine Gettysburg otelinde odalar hazırlandı.

7.046 nüfuslu küçücük Gettysburg kasabası birdenbire değil yalnız Amerika'nın, hattâ dünyanın mühim merkezlerinden biri haline geldi. Eisenhower iki gün çiftliğinde istirahat ettikten sonra, geçirdiği kalb krizinden beri ilk defa olarak postane binasındaki çalışma odasına gitti. Gettysburg'e yirmi mil mesafede Camp David'deki Catoctin dağ evinde, Washington'dan büyük helikopterlerle gelen Kabine ve Milli Güvenlik Konseyi mensupları ile toplantılar yaptı. Bu hal Eisenhower'in 1956 yılındaki mide ameliyatı ve son beyin kanamasını müteakip da tekerrür etti. Bunlara Başkanın çiftliğinde sık sık geçirmeğe itiyadettiği kısa dinlenme devreleri de ilâve olunca, Gettysburg Çiftliği etrafında teşekkül eden yeni hükümet merkezi ortasında ikinci bir Beyaz Saray halini aldı. Mamafih bütün bunlara rağmen Eisenhower'lerin ilk ve yegâne evleri ev karakterini muhafaza edebildi.

Kapılarında sivil emniyet memurlarının beklediği, sükûneti ihlâl etmemek için göklerinden uçakların bile geçirilmediği 100 yıllık Gettysburg çiftliğini Eisenhower'ler 1950 yılında çiftçi Allen S. Redding'den almışlardır. Çiftlik Washington'a 81 mil mesafedeki Gettysburg şehrinin dört mil kuzey doğusundadır. Eisenhower'ler çiftliğin arazi ve binalarına 24.000 dolâr, aletler ve hayvanlara da 16.000 dolâr verdiler. Eisenhower'in «Crusade in Europe» adlı kitabının geliri ile de 100.000 dolâr masraf ederek tamir ve tadil ettirdiler. Fakat Eisenhower Kolombiya Üniversitesindeki vazifesinden Kuzey Atlantik Paktı memleketleri Başkumandanlığına tâyin edilerek Paris'e gittiği, daha sonra da çiftliğe tamirat konduğu için Gettysburg'e ancak 1955 te gelebildiler.

Eisenhower'in çiftlik komşusu ve eski mal sahibi Allen ile halen çiftliği idare eden eski dostu emekli General Arthur S. Nevins, Başkan için daha toprak alarak 18.900 metrekare araziyi 40.000 metrekareye çıkardılar. Bu arada kasabanın satışa çıkardığı ve iç harbde General Langstreet'in genel karargâh olarak kullandığı eski okul binası da satın alınarak çiftlik müştemilâtına ilâve edildi. Eisenhower bu binayı tamir ettirerek oğlu Binbaşı John Eisenhower'e verdi. Daha doğrusu verdi mi, sattı mı aile sırrı olduğu için bilinmemektedir.

Çiftlik evinin tamir ve tadilâtı bitin-

GETTYSBURG ÇİFTLİĞİ — Başkan Eisenhower, çiftliği umumiyetle üstünde Mamie ve İke diye eşi ve kendisinin kısaltılmış adları yazılı jeep'le dolaşır. Jeep'in arkasına çıkmış olanlar Eisenhower'in muhafızlarıdır. Başkan, bazan resmî misafirlerini de çiftlikte kabul eder. Aşağıda Adenauer ile görülmektedir.

ce dost, ahbap ve hayranlardan bir hediye akınıdır başladı. Hâlâ sonu alınmamış olan bu hediyeler arasında bakın neler var : 43 tane ayva fidanı, bir düzine kiraz fidanı, iki at, iki av köpeği, bir midilli arabası, bir midilli, yirmi beş baş sığır, bir limonluk, beyaz lâle ve kızılcık fidanları, cam ağacından bir yatak odası takımı; çakmaklı, radyolu 4000 dolârlık bir traktör...

Eisenhower'lerin şahsi gayreti ve hediyelerle çiftlik zevkle yaşanacak bir hale gelmiştir. Aile burada sakin bir hafta sonu geçirir. Hafta sonu tatili umumiyetle cumartesi sabahı Başkan Eisenhower'in bazan yalnız, bazan da dost ve misafirleri ile Gettysburg Şehir Kulübü'nde oynadığı bir golf partisi ile başlar. O golf oynarken Bayan Eisenhower de misafirleri ile çarşıya alış verişe gider. Hediyelik eşya satan dükkânlarda tabak, kül tablası gibi hâtıra eşyalarında onun ve Başkan Eisenhower'in resimleri vardır.

Gettysburg Şehir Kulübü'ndeki golf partisinden sonra öğle yemeği için çiftliğe dönülür. Yemeği ekseriya amatör aşçı Eisenhower hazırlar. Geçirdiği kalb krizinden beri ihtiyadedindiği şekilde de yemekten sonra bir müddet uzanıp istirahat eder. Akşama doğru ya yeşil kaptıkaçı, yahut jeep'le çiftlik gezilir. Mahsul durumu, ahırlar, cayırdaki hayvanlar gözden geçirilir. İlk seneler çiftlik ziyan etmişse de sığır yetiştirilmeğe başlanıldığından beri yılda 15.000 dolâr gelir sağlanmıştır. Gezinti dönüşü çiftlik evinin yanındaki sundurmada istirahat edilir. Eisenhower, Hindistan Başvekili Nehru ve Batı Almanya Başvekili Adenauer gibi resmî misafirlerini de bu sundurmada ağırlamıştır. Güzel havalarda evin en çok vakit geçirilen yeri burasıdır. Akşam yemeğinden sonra misafirlerle gene burada oturulup briç oynanır.

Eisenhower'lerin pazar sabahları ilk işleri kiliseye gitmektir. Başkan pazar günleri Şehir Kulübü'nde golf oynamadığı için biraz çiftlikte golf oynar. Limonluktaki çiçek ve yemişlerle meşgul olur. Bayan Eisenhower müthiş televizyon meraklısıdır. Eisenhower de televizyon seyretmeyi çok sever amma bazan dokuz yaşındaki torunu David ile sundurmada oyuncak askerlerle askerlik oynamayı televizyona tercih eder. Bazan da dede - torun iç harbin civardaki savaş yerlerini gezmeğe giderler.

Eisenhower'lerin en büyük zevkleri bu çiftlikte geçirdikleri hafta tatilleridir. Alınan tertibat sayesinde burada tam bir huzur ve sükûn içinde yaşadıkları muhakkaktır. Gene aynı derecede muhakkak olan birşey varsa o da başkanın kendini tamamiyle istirahate bırakamadığıdır. Günde bir, iki defa kütüphanesine kapanarak Washington'dan getirdiği evrakı tetkik eder. Doğrudan doğruya başşehirdeki Beyaz Ev'e bağlı bir telefon hattı da nereye giderse gitsin peşini bırakmıyan başkanlık vazifelerinin bu sakin çiftlikteki maddi delillerinden biridir.

EV — Başkan Eisenhower ve eşi evlerinin önündeki bahçede. Başkan bazan bu bahçede dakikalarca 'yalnız başına dolaşarak huzursuz bir dünyada büyük bir demokrasiyi yürütmenin karşılaştığı müşkülleri ve meseleleri düşünür. Bu bahçenin birkaç kilometre ötesinde milleti birleştiren ve esirliğe son veren Amerikan iç harbinin savaş - meydanı vardır. Yanda Eisenhower'ler çiftlik evlerini süsliyen ocağın başında görülüyorlar. Lincoln zamanında Beyaz Ev'de onlan bu ocak bilâhara bir antikacıya satılmış o da evliliklerinin otuz sekizinci yıldönümünde bu tarihi ocağı Eisenhower'lere hediye etmiştir. Bu ocak başı, çiftliğin en şirin köşelerinden biridir.

Sohbet KÖŞESİ

SIRTIMIZDAKİ YÜKLERE DAİR

YAŞAMAYI taşınması zor bir yük, omuzlara çökmüş bir ağırlık sayanlar aramızda hiç de eksik değildir. Hayattan, yaşamaktan uzun uzun şikâyet ettikten sonra, teessüfler içinde «Ne yaparsın ki viran olası hânede evlâdı ayal var» diyerek sözü bağlıyanlar çoluk çocuğu geçindirmenin hayattta sırtımıza ağır basan en çetin yük olduğuna işaret etmek isterler. Yani onlar olmasa yaşamak daha kolay olacaktı; omuzlarımız serbest kalacağı için yolumuzda daha rahat, daha kolay yürüyebilecektik, demek isterler.

Ama size hemen söyliyeyim ki hayatı böyle gören insanlar omuzlarına ağır basan evlâdı ayal yükünden bir an kurtulacak olsalar bu sefer muhakkak ki başka yüklerin altında ezildiklerinden şikâyet edeceklerdir. Çünkü insan böyledir; hayatı bir kere yük diye kabul etti ve kendisini de bu yükü taşımaya mecbur bir hamal mevkinde görmeye başladı mı, ortada hiç bir şey olmasa bile omuzlarına koyacak bir yük bulmakta zorluk çekmiyecektir.

İnsanların omuzlarındaki yükler ne zaman hafifler; hattâ ne zaman insan kendisini bütün yüklerin ağırlığından kurtulmuş görür bilir misiniz? Hayatı tamamen başka bir gözle seyretmeye, dünyaya bambaşka bir zaviyeden bakmıya muvaffak olduğu zaman.

Size burada, müsaade ederseniz küçük, hayatı nasıl bambaşka bir gözle görebileceğimizi çok iyi belirten ufacık bir hikâye anlatmak istiyorum : On iki yaşlarında görünen küçük bir kız üç yaşındaki kardeşini arkasına almış, bir yokuştan yukarı doğru çıkıyormuş. Yanlarından geçen bir kadıncağız kızın haline acımış : «Bu arkandaki yük sana ağır gelmiyor mu evlâdım?» demiş. Kız şöyle bir durmuş, mağrur bir bakışla kadını tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra :

— Arkamdaki yük değil, benim kardeşim ! demiş.

Hayatta kendilerini sırtlarına ağır yükler almış, yokuşlardan yukarı doğru tırmanmağa çalışır görenler bir an, tıpkı kardeşini sırtında taşıyan on iki yaşındaki kız gibi arkalarındakileri yük değil de kardeşleri, çoluk çocukları olarak görürlerse kendilerini bir hamal saymaktan kurtulacaklar, hayatı daha sevimli ve yaşanmaya daha layık görmeye başlıyacaklardır.

Bir hamal sırtından yükü attığı zaman nasıl rahatlarsa, hayatı böyle gören insan da sırtında yük olduğu zaman bile kendini hafif hissedecektir. Ama ne yazık ki hayatta üzerine düşen her vazifeyi taşınması güç bir yük sayan insanlar çoktur. Evde çokuk çocuk bir yük, ekmek parasını kazanmak için üzerimize aldığımız vazife başka bir yük, eşin dostun derdini dinlemek, onların zahmetlerine katlanmak ayrı bir yük sayılırsa yaşamayı hamallık etmekten ayırmak itiraf etmeli ki sahi.

...den çok güçleşecektir.

ŞEVKET RADO

AUDREY HEPBURN
cazip sinema yıldızı diyor ki:

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım".

Sinema yıldızlarının tavsiyelerini yerine getirdiğiniz takdirde, teniniz onlarınki kadar harikulâde cazip olabilir.

Sinema yıldızlarının onda dokuzu için güzel bir tenin sırrı LÜKS tuvalet sabunudur. Bilirler ki, tenlerinin yumuşaklığını ve tazeliğini muhafaza edebilmek için LÜKS tuvalet sabununun cildi besleyici tesirine güvenilebilir. Köpüğü kaymak gibi olan LÜKS'ü muntazaman kullanmakla teniniz kusursuz bir güzelliğe kavuşur.

Üstelik sâf, beyaz LÜKS tuvalet sabununun enfes kokusu sizi mestedecektir.

2120
sinema yıldızının
tercih ettiği
güzellik sabunu

LT-646

Balık - Ekmek Otuz Beş

Burada sizlere 35 kuruşluk bir öğlen yemeğinin hikâyesini anlatacağız. Birçoğunuz, savrulan dumanlarla burnunuza gelen kokuyu Köprü'nün Kadıköy iskelesi yanından geçerken defalarca hissetmiş, çok defa nefsinize hâkim olmak için kendi kendinizle mücadele etmişsinizdir... Bu

hikâye soğuk, ayazlı bir sabahın alaca karanlığında Haliç'ten sandalını alan bir balıkçının Kızkulesi önlerine gelmesiyle başlar. Bu sandal tek değildir. Kızkulesi önünde akıntıyı küreklemeğe başlayınca onun gibi daha birçoklarının taşıdığı balıkçılar ucundan cıvalanmış zokaların sarktığı naylon oltalarını Boğazın ağzında suya daldırmışlar, durmadan palamut çekmektedirler. Sandallar çoğalır, yüzleşir, hattâ binleşir. Vapurlar, motörler geçecek

ESKİ ALBÜMDEN BİR YAPRAK

kanal ararlar. Balıkçılar hâlâ palamut çekerler... Aralarından bazıları öğlene dönmeye karar verirler. Köprü'de Kadıköy iskelesinin hemen yanıbaşında «otuz beş» diye bağırmağa başlarlar. 100 dirhem sıkmak, bir dilim balık otuz beşedir burada. Tavadan çıkan balıklar ekmeğin arasına sıkıştırılır, satılır. Rıhtım hamalları, askerler, çımacılar balık satan sandalcının başına toplanmışlar, avuçlarının içinde 35 kuruşu sıkı sıkıya tutarlar. Siz ise kalabalığın gerisini seçebilmek için bakıp, burnunuza gelen kokuları içinize çeke çeke yolunuza gidersiniz...

YENİCAMİ'NİN ESKİ HALİ

Zamanımızdan yarım asır önce, Yenicami adı, hareketli, canlı, aranılan her şeyin bulunduğu bir pazar yerini de ifade ederdi. Bu koca mâbedi her tarafından sarmış bulunan sıra dükkânlar, sahaflar, ayak tellâlları, tıpırdacılar, mühürcü ve arzuhalciler. Orta halli, fakir, köylü ve asker gibi çok çeşitli, çok renkli bir kalabalığın uğrağı idi. Bilhassa yanık ve saf yüzlü askerler, hemşerilerini nerede bulacaklarını çok iyi bilir, izlerini alır almaz oraya koşar; parmaklarını birbirine takarak, yan yana, konuşa konuşa, bakına bakına dolaşır; terhis zamanlarında orada vedalaşırlardı. Tezkeresini koynuna koyan bir Mehmetçik, ilk gurbet mektubunu yazdırdığı bu pazar yerinde, zamanını ne çabuk geçtiğini düşünerek hediyelik teshîh, yasemin ağızlık, aynalı ve resimli kibrit kutusu, güllü basma, cam bilezik ve boncuk arar; şehirdeki son ırzaş orada olunur, son yemek orada yenirdi. Yaldızlı, bronz zincirlerin altın köleleri, altınsuyuna batırılmış mecidiyelerin beşibirlik diye satıldığı, polisin şehirde çalınan her türlü eşyayı sucağı zındığına bulduğu bu pazar yerinden uzaklaşan insanı: kuş satıcı, tellâl, çıt, ayak ve boncuk sesinden mürekkep bir uğultu uzaklara kadar takiberdi. Yenicami işte böyle bir yerdi.

Picasso'nun yaptığı portresini satarak

SEVGİLİSİNİN HAYATINI KURTARDI

Bu, geride bıraktığımız 1957 yılının en güzel aşk hikâyesidir. Kahramanları da yirmi üç yaşında sarışın, utangaç bir Fransız kızı ile genç bir İngiliz erkeği.

Sylvette on sekiz yaşında iken tahsiline devam etmek üzere İngiltere'ye gitmişti. Toby Jellineck'i burada tanıdı. Toby modern koltuklar yapıp satıyordu. Fakülteye de devam etmekteydi. Aralarındaki arkadaşlık kısa zamanda aşka inkılâbetti.

Tahsilini bitiren Sylvette memleketi olan Vallauris isimli küçük taşra kasabasına dönünce Tomy de peşinden gitti. Vallauris'de bir oda kiraladı. Burada da koltuklar yapmaya devam etti. Farkına varmadan Picasso'ya komşu olmuştu. İlk müşterisi de Picasso oldu. Ressam, genç Toby Jellineck'in demir bir iskemlesini

KARI - KOCA — Sylvette, Picasso'nun verdiği mükâfeden hediyeyi sattığı için çok üzülmüştü. Yeğâne tesellisi sevdiği adamın hayatını kurtarmış olmaktı.

TABLOSU VE KENDİSİ — Picasso'nun yaptığı gri tonlu, siyah-beyaz tabloyu Sylvette herşeyden kıymetli sayıyordu. Fakat sonradan çok sevdiği bu tabloyu, kocasını kurtarmak için satmak zorunda kaldı.

satın aldı. Bu sevimli nişanlıları çok beğenmiş : «Her zaman gelin» demişti.

İşte o günden itibaren iki genç le yağlı ressamın arasında kuvvetli bir dostluk doğuyordu. Bir gün Picasso pencereden seslenerek Sylvette'i çağırdı, bir portre gösterdi. Bu portre Sylvette'i canlandırmaktaydı. Picasso : «Bana model olur musun Sylvette ?» diye sordu. Genç Fransız kızı için bu teklif dünyaya bedeldi.

Sylvette, Picasso'ya üç ay modellik etti. İhtiyar ressam genç kızın muhtelif portrelerini işte bu devre içinde yaptı. «Maison de la Pensée Française» de sergisini açtığı zaman Sylvette isimli modelin portreleri o kadar dikkati çekti ki genç kıza «Meçhullerin en meşhuru» ismi verildi.

Picasso sergiden sonra Sylvette'e «Hoşuna gideni alabilirsin» demişti. Sylvette siyah, beyaz, gri tonlu bir portreyi seçti. Kendisine en çok benziyeniydi bu... Ressam tablonun altını «Sylvette'e» diye imzaladı.

Aradan iki sene geçti. Sylvette mütevazı bir merasimle Toby Jellineck'in eşi olmuş, birlikte Londra'ya hareket etmişlerdi. Daha ilk günlerde Toby'de müthiş bir hastalık baş gösterdi. Doktora gittiği zaman sol akciğerinde büyük lekeler bulunduğunu, bunun bir verem başlangıcı olduğunu öğrendi. Eliç zaman kaybetmeden tedavi olması lâzımdı.

Birkaç hafta sonra Sylvette, Londra'da evliliklerinin ilk ayiarını geçirmek üzere kiraladıkları küçük odada tek başına kalmıştı. Toby sanatoryumdaydı. «Hafta meselesi» demişlerdi ama, ayiarca kalacaktı.

Sylvette hayatı boyunca hiç ağlamamıştı. Ama ne çare ki iyi bilmediği bir şehirde yapayalnız ve beş parasızdı. Ancak Toby'yi ziyarete gittiği günler gülebiliyor, daha doğrusu gülmeye gayret ediyordu. Londra'nın büyük naşirler caddesi Fleet Street'in hemen bütün kapılarını aşındırmış, mecmua kapaklarına, moda ve reklâm fotoğraflarına modellik etmişti. Fakat bunlar kâfi değildi. Toby'nin hastalığı vahimdi, ciddi bir tedaviye, bol ve hususi gıdaya, çok paraya ihtiyaç gösteriyordu.

İşte bu sıralarda sahneye, Picasso'nun hastalık derecesinde hayranı olan tablo koleksiyoncusu Herschel Carey Walker çıktı. Walker, Cannes'deki galerilerden birinde Sylvette'in siyah, beyaz, gri portresini görmüş, aklı başından gitmişti. Aylardan beri bu nefis tablonun peşinde koşuyordu.

Sylvette'i eline geçirince hemen tabloyu satın almak istediğini söyledi. Genç kız bu gibi teklifleri her zaman büyük bir hiddetle reddediyordu. Picasso'nun hediyesi mukaddesti ! Halbuki bu defa... bayır diyemedi. Çünkü Walker ısrar ediyordu, kendisinin de paraya ihtiyacı vardı, Toby'nin yaşaması lâzımdı.

Genç kız : «On milyon frank isterim» dedi. Geliş güzel söylemişti bunu. Walker hemen kalemini, çek defterini çıkardı, yazmağa başladı. Sylvette o sırada sapsarı bir yüzle mırıldanıyordu : «Çabuk olun, vazgeçmekten korkuyorum !»

Walker delice sevinçli : «Üzülmeyin, diye söylendi, allem, mirascım yok. Sizi temin ederim, ben ölünce tablo sizindir.

Şimdi Sylvette ile Toby, Paris'te şirin bir apartmanda oturuyorlar. Toby hastalığını tamamen geçirmiş vaziyette.

Picasso'ya gelince, tablonun satıldığını duyduğu zaman : «Olur böyle şeyler, demişti, bazan ben de parasız kalınca tablolarımı satarım!»

Protokol'un esiri: MARGARET

Pembe kumaşlı, maun eşyalarla döşenmiş, çiçek dolu oda...

Prenses Margaret'e arkadaşları nasıl hitabeder ?...

Gitmemek için yalnız ölümün mazeret olduğu davetler...

Margaret'in partilerinde kim kimi dansa kaldırabilir ?...

Minimini bir kulübede saadete eren prensesin hikâyesi...

ASIL bir aileye mensup olan genç bekârın apartmanındaki telefon çalar. Bir kadın sesi :

— Prenses Margaret yarın gece sizi bir tiyatro ve akşam yemeği partisine davet ediyor. Geleceğinizi ümidederiz... der.

Bu kadın Prenses Margaret'in nedimesidir. Delikanlı hemen davetten duyduğu memnuniyeti belirterek geleceğini söyler. O gece için önceden verilmiş bir sözü varsa tehir eder. Kendisini bu kıraliyet davetine gitmekten ancak ailedeki bir ölüm, yahut o nispette mühim bir sebep menedebilir. Ertesi akşam tam saat 18.30 da da St. James sarayının müştemilâtından olan Clarence House'in hususi yan kapısının zilini çalar. Üniformalı bir uşak kendisini asansörle Prenses Margaret'in pembe kumaşlı, antika maun eşyalarla döşenmiş, çiçek dolu dairesine çıkarır. Misafiri, Prensesin nedimesi karşılar. Margaret hiçbir zaman bir erkekle yalnız başına gezintiye çıkamadığı için salonda en aşağı iki, üç arkadaşı daha vardır. Az sonra kendisi de içeri girer. Hepsi ayağa kalkar. Genç adam hürmetle eğilerek elini sıkar. Yakın arkadaşları oldukları için Prenses kendilerine küçük adları ile hitabeder. Fakat onlar «Madam» demek mecburiyetindedirler.

Bu toplantı her gün Buckingham Sarayı'nda neşredilen resmî saray bültenine dahil edilmemiş hususi bir toplantı olmakla beraber âdabı muaşeret kaideleri gene bütün şiddeti ile devam eder. Üniformalı bir uşak beyaz İspanya şarabı ve tavada kızartılmış ançüezli ekmek ikram eder. Prenses Margaret ev sahibi olmasına rağmen önce ona ikram edilir. O fildişi uzun ağızlığına çok sevdiği Amerikan sigaralarından birini takmadan erkek sigara içemez. Konuşmaları o idare eder. Seçtiği piyesi görmeleri için gitme vaktini o söyler.

Tiyatroya Prensesin siyah Rolls Royce otomobili ile giderler. Sokağa çıktığı andan itibaren Scotland Yard'ın sivil polisi de peşlerindedir. Tiyatroda Prensese yakın bir yere oturur. Lokanta ve dans salonlarında yanındaki masadadır. Bütün gece gözleri Prensesin üstünden ayrılmaz. Protokol her yerde devam ettiği için erkek, Prensesten bir dans rica edemez. Prenses : «Bu parça ile dansetmek istiyorum» deyinceye kadar beklemek mecburiyetindedir. Dönüşte Clarence House'a kadar prensese refakat ederler. Ve ancak Prenses kendilerine resmî bir şekilde veda edip bindiği asansör hareket ettikten sonra dönebilirler.

Prenses Margaret son derece cazip, zarif, manolya rengi ciltli, kestane saçlı, menekşe mavisi iri gözlüdür. Çok güzel giyinir. Nükteli konuşur. Erkeklerin arkadaşlığından zevk duyduğunu, komplimandan ve beğenilmekten hoşlandığını saklamaz. Fakat dört bir tarafından saray etiketi ile çevrili olduğu için erkek arkadaş mevzuunda türlü kayıt ve şartlara tâbidir. Kendisine yakınlık hisseden bir erkek ona ancak Noel'de ve doğum günlerinde çiçek gönderebilir. Mektup yazabilir. Fakat bu mektubu önce nedimesi okuyacağı için cevap alamaması çok muhtemeldir. Bir davet yapmak istese Prensesin tanıdığı daha başka kimseleri de çağırmak mecburiyetindedir. Onun için Prenses Margaret «Ah ne kadar yalnızım» diyerek içini çektiği zaman bunun mânasını yalnız birkaç kişi anlar.

Prenses Margaret'in erkek arkadaşları hemen hemen çocukluğundan beri

Üç Margaret — Yukarıda bir hayır teşekkülü yararına verilen konserde Prenses Margaret'e çiçek takdim ediliyor. Yanda kendisini sevgi ve hayranlıkla seyreden kalabalık arasından geçerek bir filmin ilk gecesine giderken ve koca saraydaki yalnızlığı içinde görülüyor.

Her yerde aynı alâka — Prenses Margaret'i saran alâka çemberi Londra'da ne ise resmen ziyaret ettiği herhangi bir Afrika şehrinde de odur. Şahsına karşı duyulan sevgi ve hayranlık dünyanın ücra bir köşesinde dahi daima aynıdır.

tanıdığı asîl, yahut zengin aile çocuklarıdır. Tabiî bunlar da saray âdabına çok yakından vâkıf oldukları için bir prensese nasıl muamele edileceğini gayet iyi bilirler. Dolayısiyle münasebetleri son derece resmîdir. Prenses Margaret de serbest hareketlerine rağmen gayet mahcup ve hislerini tahlilde kendine güveni olmadığı için bir intihap yapamamaktadır. Kıraliçenin arkadaşlarından biri bu hususta şunları söylemiştir :

— Margaret'e öyle bir erkek lâzım ki bütün saray âdabını bir tarafa bırakarak ona yaklaşabilsin. Fakat Kıraliçenin kardeşine bu şekilde yaklaşabilecek erkek o kadar az ki...

Yegâne çare hanedana mensup bir erkeğin ortaya çıkmasıdır. Prenses Margaret bir gün ablasına :

— Sen ne kadar şanslısın ! demişti.

Bu sözlerle onun evlenmesini kasdettiği muhakkaktı. Kıraliçe Elizabeth henüz prenses iken hanedana mensup bir genç olan Prens Philip'e âşık olduğu vakit ikisi de aynı şartlar içinde idiler. Prens Philip îdealettâyin bir kimse gibi her teşebbüsü Elizabeth'ten beklemek, bu kimseler için mevzuubahis olan saray etiketine riayet etmek mecburiyetinde değildi. Prensesi gezmeğe davet edebilir, baş başa oturabilir, ona hediyeler verebilir, herhangi bir erkeğin hoşuna giden bir kızla konuşması gibi konuşabilir ve evlenme teklif edebilirdi. Prens Philip durumunda olan bekârlar Londra'da pek az olduğu gibi hiçbiri de Prensesin dikkatini çekmemiştir.

Artık İngiltere'de prenseslerr siyasi, yahut hanedana ait sebeplerle alâkalı bir evlilik yapmak mecburiyetinde değildir. O bakımdan Margaret kendi arzusuna göre hareket etmekte oldukça serbes sayılır. Zaten bir kıralla evlenip kıraliçe olmak arzusunda da değildir. Bütün arzusu, sevdikleri ile çevrili sade bir ev kadını hayatı yaşamaktır. Henüz pek küçükken minimini bir kulübede saadete eren yapayalnız bir prensesten bahseden peri masalları yazardı. Kendisine bu saadeti verecek bir kimse ile evlenebilir amma, bu evlenmeyi sarayın tasvibetmesi lâzımdır. Sarayın tasvib edeceği adam ise Kıraliçenin kardeşine uygun bir hayatı temin edebilecek zenginlikte, vazifelerini, Prensese taallûk eden anane ve mesuliyetleri müdrik bir kimse olacaktır.

Prenses Margaret, kardeşi Kıraliçe Elizabeth'in yazılı müsaadesi olmadan evlenemez. Kıraliçenin de Başvekile ve Canterbury Başpiskoposuna danışmadan böyle bir müsaade vermiyeceği muhakkaktır. Mamafih daha önce Prenses Margaret'in Canterbury Başpiskoposu ile hususi olarak bu mevzuu görüşmesi lâzımdır. Kiliseye son derece bağlı olduğu için de kilisenin arzusu hilâfına bir harekette bulunmıyacağı muhakkaktır. Netekim, tanıdığı erkeklerden bambaşka olduğu için kendisine büyük bir yakınlık duyduğu filo kumandanı Peter Townsend ile de bu yüzden evlenememiştir. Townsend karısından boşanmıştı. Karısından boşanan bir erkek ise kilisenin müsaadesi olmadan evlenemez. Böyle bir kimseye de kilise tekrar evlenmesi için müsaade etmez. Üstelik Townsend'in ne serveti vardı, ne de aristokrat bir aileye mensubiyeti. Prenses Margaret gözyaşları içinde ondan ayrılmak mecburiyetinde kaldı. Fakat hâlâ muntazam bir şekilde muhabere etmektedirler. Townsend gittiği her yerden ona hususi işaretli zarflarla kartpostallar gönderir. Bu zarfları Prensesten başka kimse açamaz. Yıldönümlerinde Townsend'den yabani zambak, menekşe, pembe gül goncaları gibi en sevdiği çiçeklerden yapılmış bir buket gelir. Prenses Margaret, Peter Townsend ile evlenmeyi aklından çıkaralı uzun zaman olduğu halde hâtırası hâlâ hâfızasından silinmemiştir. İleride evleneceği adamın da bu hakikati kabullenmesi icabetmektedir. Bu adam ise şimdilik, Prensesin çocukluk arkadaşı olan Oxford mezunu, uzun boylu, siyah saçlı Billy Wallace'dır. Annesi, Ana Kıraliçe'nin çok eski arkadaşıdır. Prenses Margaret, Townsend'den ayrıldıktan sonra ilk defa onunla sokağa çıkmıştır. Bununla beraber hiçbir zaman onunla evleneceği mânası çıkmaz. Fakat başta Kıraliçe olmak üzere saray böyle bir birleşmeyi çok arzu etmektedir.

BİR TABLONUN HİKÂYESİ

İtalyan ressamı Pietro Annigoni Prenses Margaret'i ilk defa 1947 yılında Floransa Tiyatrosu'nda görünce son derece tesiri altında kalarak senelerce Prensesin bir portresini yapmak hayalini besledi. Nihayet bu arzusu tahakkuk etti. Prenses, bir portresini yaptırmak üzere kendisini Londra'ya davet etti. Çağımızın en büyük ressamlarından biri olan Annigoni daha önce Kıraliçe Elizabeth ve Edinburg Dükü'nün de resimlerini yapmıştı. Londra'da çalışmağa başladı. Prenses Margaret, yüz kısmı için yirmi bir gün birer saat ressama poz verdi. Vücut için de Prensesi yormamak için ölçüleri kendisine tamamen uyan İngiliz modeli Georgina Moore günlerce ressamın karşısında oturdu. Bu vesile ile yirmi sekiz yaşında ve 1.65 boyundaki Prensesin göğüs ve kalça ölçüsünün 80, belinin de 55 santim olduğu öğrenildi. Uzun, yorucu çalışmalar ve Prensesin istediği bazı tâdillerden sonra tablo 17 ocakta teşhir edildi. Sanat münekkidlerinin umumiyetle tatmin kâr bulukları tablo türlü dedikodular ve münakaşalara da sebep oldu. Bazıları tabloya beğendi, bazıları da Prensese benzemediğini iddia ettiler.

BİR ŞEHİR

Roman : 8

YAZAN : ERSKINE CALDWELL

ÇEVİREN : ADNAN ERİM

BIR taraftan da göz ucu ile papazı süzüyordu. Sıkıntısından zavallı Pederin yüzü dalga dalga kızarmıştı. Fakat gözünün kuyruğu ile Clementine'in çıplak bacaklarına da bakmıyor değildi !...

Clementine, eteğinin ucunu aşağıya indirdi :

— Siz gelirken çok yağmur yağıyordu, değil mi Mister Luther ?...

Luther, genç kızın yüzüne bakmadan cevap verdi :

— Hayır.

— Hafif mi yağıyordu ?...

— Evet.

— Bu mevsimde hep çok yağmur yağar, değil mi ?...

— Herhalde.

Clementine sustu. Bu papaz öyle kolay kolay açılacağa benzemiyordu ! «Daha ne bulup da söyliyeyim» diye düşünürken Mis Bessie elinde iki tabakla top gibi içeri girdi. Doğru papazın önüne gitti. Tabakları eline alelâcele tıkıştırdı.

— Şunlara bak Luther ! Sana tavuğun en iyi yerini sakladık. İşte bu göğüs eti ! Şurası budu, ciğeri, katısı ! En sevdiğin yerler değil mi yavrum ? Nasıl da biliyorum sevdiğin şeyleri !...

Clementine, Mis Bessie'nin niçin tavuğun sadece kanad ve boyun taraflarını ortaya çıkarıp diğer kısımlarını saklamış olduğunu şimdi iyice anlıyordu.

Luther, kıtlıktan çıkmış gibi, tavuğun butlarını kemirirken Mis Bessie derin derin içini çekti :

— Ah, ah !... Şu kiliseye devam edeli din hakkında öyle güzel şeyler öğrendim ki ! Bir defa, papazların tavuğa bayıldıklarını öğrendim ! Onun için mutfağımdan hiç tavuk eti eksik etmiyorum. Değil mi Lutherciğim ?...

Genç papaz, ağzına tıktığı tavuk etlerini boğulur gibi yutmağa çalışırken cevap yetiştirdi :

— Tabii, tabii Mis Bessie. Her akşam size karşı yaptığım bu dinî vazifemden o kadar memnunum ki !...

— Ah, ben de çok memnunum Luther ! Hele bu sözlerin beni mestetti ! Senin her ihtiyacını karşılamayı da iyice öğrendim. Kilisenin bana ikinci faydası da bu oldu ! Muhterem papazların bütün maddi ihtiyaçlarını öğrenmek !

Luther, yine acele acele tıkınırken :

— Evet, evet... diye cevap verdi.

— Fakat geçen gece korkunç bir rüya gördüm. Ölmüşüm de odanın ortasında upuzun yatıyormuşum ! Sizi yapayalnız bırakmışım ! Ne fena değil mi Luther ?! Aman, ne fena ! Allah göstermesin ! Sonra siz ne yaparsınız ?... Buz gibi terler dökerek gözlerimi açtım.

Papaz kısaca cevap verdi :

— Evet, evet.

Miss Bessie, göz pınarlarında birikenyaşları elinin tersiyle sildi. Sonra Clementine'e döndü :

— Bu çocuk da o kadar yalnız ki, zavallı !... Bekârlık fena şey kızım !... Her şeyden mahrum ! Ne yemeğini pişiren var, ne çamaşırını yıkayan ! Kalbi de bomboş ! Bir kadının şefkatine ne kadar ihtiyacı var !... Senin gibi genç ve güzel bir karısı olsa rahat etmez mi ?... Papaz olmakla insanlıktan da çıkmadı ya ! Elbette bir kadın ihtiyacı hissediyor ! Hem de ne türlü ! Ah, ben bilirim onun neler hissettiğini !...

Luther tavuğu yiyip bitirmiş, ikinci tabaktaki pastaları da gövdeye indirmişti. Ağzını şapırdatıp yalamarak tabakları masanın üzerine bıraktı.

Mis Bessie ağzını yaya yaya gülümsedi :

— Şimdi ben ne yapacağım, biliyor musunuz çocuklar ?!... Kapıyı üstünüzden kapayıp gideceğim ! Gençler benim gibi ihtiyarlardan hoşlanmazlar. Siz zaten birbirinizle anlaşmış vaziyettesiniz. Ne yaparsanız yapın. Ben yukarı çıkacağım. Bir daha da sabaha kadar aşağıya inmiyeceğim ! Anlıyorsunuz ya ! Sabaha kadar sizi rahatsız eden olmıyacak !...

Luther irkildi :

— Fakat Mis Bessie...

— Hiç itiraz yok ! Ben halden anlar kadınım ! Senelerdir bu işlerin içindeyim. Haydi bakalım, ikinize de iyi geceler ! Ben gidiyorum. Güzel güzel oturup şakalaşın !...

Mis Bessie bu sözlerden sonra kapıyı şiddetle vurup dışarı çıktı.

İkisi de bir müddet, yukarıki kata çıkan ayak seslerini, şiddetle çarpılan oda kapılarını, iskemlelerin aradan oraya gürültüyle çekilişini sessizce dinlediler.

Sesler kesilince Luther parmaklarını birbirine kenetliyerek herbirini ayrı ayrı çıtlattı. Sonra bir müddet ellerini

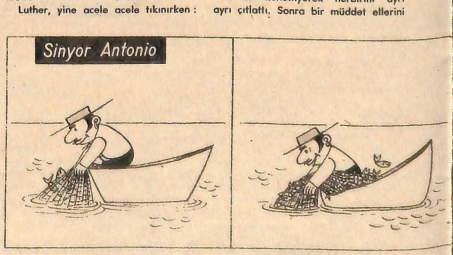

oğuşturdu. Ağzını açıp açıp kapadı. Yutkundu. Nihayet :

— Artık epey geç oldu... diye mırıldandı. Belki yatmak istersiniz...

Fakat bu sözleri söyler söylemez, ağzından ayıp bir lâf kaçırmış gibi, kıpkırmızı kesildi. Telâşla tamire kalkıştı :

— Yani demek istedim ki, sizi daha fazla uykusuz bırakmıyayım. Yoldan geldiniz. Herhalde yorgunsunuz. Uyumak istersiniz...

Clementine tatlı tatlı gülümsiyerek elini, Luther'in elinin üzerine koydu. Hafifçe sıktı.

— Merak etme Luther, yorgun değilim... Hem daha vakit çok erken... Biraz konuşalım.

Luther başını önüne eğip bileğindeki saate baktı. Gözleri sanki yelkovanla akrebe takılı kaldı ! Neden sonra cevap verebildi :

— Evet... Belki erken... Belki de yorgun değilsiniz...

— Daha gitmiyeceksiniz değil mi Mister Luther ? Sizi iyice tanımak istiyorum. Bu akşam uzun uzun konuşalım. Geç vakitlere kadar oturalım olmaz mı ?...

Papaz, gözlerini Clementine'in yüzüne korka korka çevirdi :

— Tanımak mı istiyorsunuz ?...

— Evet Luther, tanımak istiyorum. Sen de beni tanımak istemez misin ?

Clementine, papaza iyice yaklaşarak dizlerini dizlerine dokundurdu.

— Luther, seni dinliyorum şekerim... Konuşsana...

Genç papaz yine ellerini birbirine kenetleyip parmaklarını bir müddet çıtlattı. Sonra arkaya yaslandı. Gözlerini karşıdaki duvara dikti.

— Miss Bessie size benim papaz olduğumdan herhalde bahsetmiştir...

Clementine :

— Evet Luther, bahsetti...

— Claremore'a geleli bir sene kadar oldu... Akşamları buraya uğruyorum. Mis Bessie bana çok iyi muamele ediyor. Akrabamdan farksız...

Birkaç kere öksürüp yutkundu.

— Kendisi kiliseye çok bağlıdır. Bütün sene boyunca bir tek âyini kaçırdığını bilmiyorum... Sonra, o kadar iyi, o kadar şefkatli bir kadın ki, bana bir anne muamelesi yapıyor. Onun sayesinde kendimi evimde zannediyorum... Bana sizden de epey bahsetti...

— Neler söyledi Luther ?...

— Birçok şeyler söyledi.

— Hiçbirini hatırlamıyor musun şekerim ?...

— Iyi karakterli ve güzel olduğunuzu söyledi. Tam bir ev kadınıdır, dedi.

Clementine, Luther'in elini avuçlarının içine aldı.

— Başka neler söyledi, Luther ?... Hepsini anlat yavrucağım...

— Pek yalnız olduğumu, evlenmem lâzımgeldiğini söyledi... «Bir papaz da herkes gibi insandır, o da evlenmelidir...» dedi.

— Sen ne cevap verdin Luther ?...

— Hiç...

— Nasıl hiç ?... Evlenmek istemiyor musun ?...

— Istemiyorum değil ama, katî bir karar veremedim. Evlenirsem herhalde iyi olacak. Aile kurmak fena birşey değil...

— Tabiî, iyi birşey.

Luther, ellerini oğuşturarak dizlerinin arasına sıkıştırdı. Utanarak devam etti :

— Siz bir papazla evlenmeyi hiç düşünmüş müydünüz ?...

Clementine tam cevap vermek üzereydi ki, o da kapısı birdenbire ardına kadar açıldı. Mis Bessie, fıçıyı andıran vücudiyle nefes nefese içeri yuvarlanır gibi girdi :

— Sakın aklınıza birşey gelmesin, çocuklar ! Gazı söndürdüm mü diye mutfağa inmiştim. Kapının önünden geçerken evlenmekten bahsettiğinizi duydum. O kadar hoşuma gitti ki, dayanamayıp içeri giriverdim !... Ah, bilemezsiniz, dünyalar benim oldu ! Zaten böyle tertemiz iki gencin hemencecik anlaşıvereceği gün gibi aşikârdı !...

Clementine'e mânalı mânalı göz etti :

— Değil mi canımın içi ?,..

Sonra, Luther'e yaklaşıp kulağına fısıldadı :

— Artık utanmayı, çekinmeyi bırak Luther ! Sevişmeye bak ! Unutma ki, bunu benim için yapıyorsun !...

■

Clementine ertesi sabah gözlerini açtığı zaman ılık bahar güneşinin tatlı ışıklarını yatağının baş ucuna kadar uzanmış buldu.

Yatağından kalkıp pencerenin önüne gitti. Pancurları açtı. Mis gibi bir hava yüzüne çarptı. Ilerde beyaz badanalı sıra sıra evlere, öbür taraftaki kısacık boylu dükkânlara bir müddet baktı.

Sonra içeri çekildi. Aklına, akşamki hâdiseler geldi. Bir papazla evlenmek ! Olur şey değil ! Aklından, hayalinden geçmiyen şeyler !...

Aşağıya indiği zaman saat onu bulmuştu. Mis Bessie onu görünce yerinden fırladı. Genç kadının boynuna sarılıp yanaklarından şapur şupur öptü.

— Ah benim bir tanecik kızım ! Gülünce güller açılıyor ! İçime ferahlık yayılıyor ! Otur şöyle kahvaltı masasının başına ! Bir taraftan da akşam olanları anlat ! Hepsini bir bir anlatacaksın bana ! Anladın ya ! Hiçbir şeyi atlamak yok !

Clementine masanın başına oturdu. Mis Bessie hemen önüne jambonları, reçelleri, peynirleri dizdi. Kendisi de karşı iskemleye kuruldu.

— Ey, başla bakalım !... Luhter gittiği zaman saat kaçtı ?

— Gece yarısını geçiyordu.

— Sahi mi ?... Güzel ! Tabiî, öyle olması lâzım !... Evet, anlat bakalım ! Luther evlenmekten bahsetti mi ?...

Clementine, ekmeğinin üzerine bıraz reçel sürüp ağzına attı.

— Bahsetti. Fakat tam olarak değil.

— Nasıl ?... Nasıl ?... Hem bahsetti, hem tam olarak değil ?... Saçmalamıya başlama !...

— Yani, bahsetti ama, doğrudan doğruya benim üzerime dokundurmadı demek istiyorum.

— Ya kimin üzerine dokundurdu ?...

— Ağzında döndürüp dolaştırdı. Evlenmeden evvel kilisenin ileri gelenleriyle görüşmesi icabettiğini söyledi.

— Kilisenin ileri gelenleriyle mi !... Onlar benden daha mı iyi anlarmış !... Bana bak Clementine, onunla derhal evleneceksin ! Anladın mı ?

— Bu benim elimde mi Mis Bessie ?

— Tabiî elinde ! Pısırık insanlar gibi konuşma bakayım !

— Ben istesem bile belki o istemez Mis Bessie ! Sonra, ben zannettim ki, yalnız onunla görüşmemi istiyorsunuz. Evlenmemi değil...

— Hem görüşmeni istiyorum, hem evlenmeni !... Önceleri görüşürsün, sonra da evlenirsin !

— Peki ama, beni öğrenecek olursa işler bozulur. Ben zannediyordum ki, papazlar benim gibi kadınlarla... şey, yani, daha başka türlü kadınlarla evlenirler...

— Sende ne varmış bakayım ?!... On senedir seni elimde, kızımdan farksız büyüttüm ! Hem de tertemiz bir hanım gibi ! Senden iyisini nerede bulacakmış ! Bütün papazlar bakire kızlarla mı evlenmiştir sanıyorsun ? Aklına şaşayım ! Ben kadınları da, erkekleri de çok iyi tanırım ! Yirmi beş senedir bu işin içindeyim ! Senin daha ağzın süt kokuyor ! Sen onu bunu bırak da Luther'i evlenmiye yanaştırmaya bak ! Zavallı adam, o kadar acıyorum ki ! Eğer onunla kimse evlenmiyecek olursa, fakirle bizzat evlenmem en mukaddes vazifem olacak...

Mis Bessie'nin gözleri tekrar ıslanmıştı. Parmak uçlariyle göz pınarlarını kuruladı. Sonra titrek bir sesle devam etti :

— Biliyor musun Clementine, seni öz kızım gibi seviyorum... Anlat bakalım, akşam olanları. Birer birer hiçbir şey atlamadan anlat... Haydi durma...

Clementine boynunu büktü :

— Oturup konuştuk, Mis Bessie...

— Sonra ?

— Hiç...

Mis Bessie âdeta kızmıştı :

— Nasıl hiç ! Canımı sıkma sabah sabah ! Anlat bakalım yaptıklarınızı !

— Neleri Mis Bessie ?

— Aaaa, senin huyun değişmiş ayol! Neleri de ne demek ! Söyletmek mi istiyorsun şimdi beni ?! Ne yaptığını bilmiyor musun ?! Nasıl sevişti̇ğinizi anlat !

— Biraz sevistik...

— Nasıl biraz seviştiniz ?! Birazı, mirazı olur mu bu işin ! Herif süt dökmüş kedi gibi yanında oturmadı ya !

Clementine duraladı :

— Anlatması mümkün olsa da anlatabilsem Mis Bessie...

— Ne demek mümkün olsa ?!... Konımı beynime çıkarma benim !... Adam seni öpmedi mi ?!

Clementine tasdik etti :

— Öptü.

— Sarılmadı mı ?!

— Sarıldı.

— Düğmelerini çözmedi mi ?!...

(Devamı gelecek sayıda)

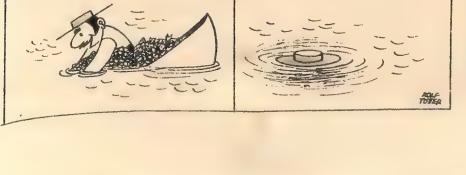

Harb ve Sulh'un İlk Gecesinde

Yeni Melek Sineması prömiyerleri, İstanbul sosyetesinin tanınmış simalarının haftalık gece toplantıları haline gelmiştir. Harb ve Sulh filmi için geçenlerde yapılan prömiyer bunların en hareketlilerinden biriydi.

9 a doğru meşhurlar gözükmeğe başlamıştı. İşte Nezahet Erenyol ve Semahat Erenyol. Arkada Gündüz Kılıç ve eşi.

Filmin başlamasına birkaç dakika kalmış. Fakat gruplar holde hâlâ sohbet ediyorlardı. Yukarıda Bilsin İpekçi ile eşi Celi İpekçi böyle bir konuşmaya dalmış bulunuyorlar.

Son günlerde sosyete muhitinde sık sık görülmeye başlıyanlar da o gece galaya gelmişti. Yukarıda Nurettin Karaca ve eşi Sema Karaca görülüyor.

"daha güzel olmak" SCHERK ile başlar

Ben de öğrendim : Scherk, tesirini derhal gösterir!

İsabetli bir kararı asla yarına bırakmamalı. Yarından itibaren teniniz ve yüzünüz herkesi hayran edecek bir berraklık ve tazeliğe kavuşabilir. Bugünden bir şişe Scherk (Lotion Faciale) yüz losyonu alırsanız, derhal göreceğiniz sihirli tesirine şaşacaksınız. Zira Scherk (Lotion Faciale) yüz losyonu derhal cilde nüfuz eder, mesamelerde biriken kirleri kökten temizler ve cildin her hücresine yepyeni bir hayatiyet bahşederek, tene harikulâde bir tazelik verir. Teninize bu imkânı vermekte geç kalmayınız: sizi derhal inandıracak olan Scherk tecrübesini bugünden deneyiniz.

İŞTE İNANDIRICI SCHERK TECRÜBESİ

- Yüzünüzü mutadınız veçhile iyice yıkayıp temizleyiniz.
- Sonra bir parça pamuğa biraz Scherk (Lotion Faciale) yüz losyonu katınız ve yüzünüze avarak sürünüz.
- Pamuk kirlenir, cildiniz tertemiz olur ! Yüzünüzde fevkalâde bir rahavet hissedersiniz.

Scherk Lotion Faciale YÜZ LOSYONU

Senenin bu enteresan galasında, İstanbul'un tanınmış ailelerine sık sık rastlanıyordu. Bir ara kapıdan giren Emel Şeren'in yanında Turgay'ı arıyanlar, onun ertesi gün oynanacak Galatasaray - Emniyet maçı için kampta olduğunu hatırlamakta güçlük çekmediler. Bayan Şeren prömiyere kardeşi Zuhal Dramalı ile birlikte gelmişti.

Yanda gecenin enteresan ve zarif bir grupu, antraktta konuşurlarken görülüyor. Arkası dönük olan Ömer İnönü, sağında eşi Engin İnönü, Prof. Turgan Sabis ve eşi Ayten Akyol Sabis.

Antraktta hemen herkes filmin zenginliğinden ve artistlerin kabiliyetlerinden bahsediyordu. İşte Audrey Hepburn hakkında konuşan hanımlar grupu. Kısmet İpekçi, Necla Kakmacı, Nesteren Kakmacı, Gülergün Giray, Nüket Erenyol, Erengül Giray.

Filim arasında salonda oturmayı tercih edenler de vardı. O akşam sinema, hiçbir yer boş kalmadan enteresan bir gala gecesi geçiriyordu. Salondaki yeni ekran filmin zevkle seyredilmesini sağladı.

Sosyetenin yakından tanıdığı iki anne, kızları ile beraber gelmişlerdi. Yukarıdaki resimde soldan sağa doğru Nihal Esi ve kızı İnci ile Madam Besas ve kızı Marlen.

ARKA SAHİFEDE HARB VE SULH FİLMİ

FOTOĞRAFLAR : SUAVİ SONAR

HARB VE SULH HAKKINDA

Leon Tolstoy'un 5 senede kaleme aldığı eserin filminin çevrilişi de 5 sene devam etmiştir. 18.000 figüranın müteaddit sahnelerinde gözüktüğü kordelede bu kalabalığın kostüm ihtiyacı da 100.000 kattan fazla tarihî elbise ile karşılanabilmiştir.

TOLSTOY'UN KAHRAMANLARI — **«Harb ve Sulh»ta Mel Ferrer ve Audrey Hepburn ilk defa beraber oynuyorlar. Audrey, eserin sevimli kahramanı Natașa'yı temsil ediyor. Natașa'nın hayatına giren diğer erkekleri Henry Fonda ve Vittorio Gassmann canlandırıyorlar. Filimde, ufak rollerle beraber 60 kişiyi bulan bir artist kadrosu vardır.**

● Leon Tolstoy, 36 yaşında iken yazdığı «Harb ve Sulh» adlı eserinde Napoléon'un, ricat ile neticelenen meşhur Moskova seferini hikâye eder. Bu tarihî vaka fon olarak alınırken, birinci plânda Natașa'nın hikâyesi nakledilmektedir. O, siyah gözleri, iri ağzı, zayıf bacakları, narin yapısı ve arkasına topladığı siyah saçları ile gayet cazip bir kızdır... Güzel olmamasına rağmen canlı ve samimidir. Çocuktur, hareketleri çocuksudur ama, erkekleri peşinden koşturmayı pekâlâ bilir. «Harb ve Sulh»un sevimli Natașa'sını perdede Audrey Hepburn canlandırmaktadır. Natașa'nın hayatına giren üç erkeği Henry Fonda (Pierre), Mel Ferrer (Andrey) ve Vittorio Gassmann (Anatole) temsil etmektedir. ● Tolstoy'un 5 senede tamamladığı roman, 1500 sahife uzunluktadır ve Napoléon'un Moskova seferinin 8 senesini içine almaktadır. Böyle hacımlı bir eseri perdeye nakledebilmek hakikaten güç, yorucu ve masraflı bir iş olmuştur. 5 senede tamamlanabilen filmin uzunluğu 208 dakikayı bulmaktadır. Kısa rollerle beraber, filimde 60 kişilik bir artist kadrosu vardır. Filim İtalya'da çevrildiği için bu figüranlar İtalyan ordusundan temin edilmiştir. ● «Harb ve Sulh» çevrilirken 100.000 den fazla elbise ve üniforma kullanılmıştır. Tarihî kostümlerin hazırlanması için 90 terzi gece, gündüz çalışmaya mecbur kalmışlar, marangozlar, filmin dekorlarına, harb sahnelerinde kullanılan topların imaline hayli emek sarfetmişlerdir. Moskova seferinde Napoléon ordusunun kullandığı topların aynı ebatta tahtadan taklitleri — 200 adet — yapılmıştır. Filmin resimlerini çekmek üzere 18 fotoğrafçı angaje edilmiş, fotoğrafçılar 40.000 kareden fazla sahne tesbit etmişlerdir. ● «Harb ve Sulh» İtalya'nın şöhretli prodüktörlerinden Dino De Laurentis tarafından Paramount filim kumpanyası hesabına renkli ve Vistavision sistemiyle çevrilmiştir. Eserin rejisörlüğünü King Vidor deruhde etmiştir.

1 **Henry Fonda, Mel Ferrer ve Audrey Hepburn «Harb ve Sulh»un bir sahnesinde görülüyorlar. Filmin dış sahneleri Roma yakınlarında çevrilmiştir.**

2 **Savaş sahneleri, çevrilmeden önce stüdyolarda ressamlar tarafından krokileri hazırlanıyor. Bu sahnelere muazzam para ve emek harcanmıştır.**

3 **Filim Napoléon'un Moskova seferi'ni hikâye etmektedir. Yalnız savaş sahneleri için 18 bin figüran kullanılmış, 200 adet tahtadan top imal edilmiştir.**

Yusuf ile Züleyha

YAZAN : SAMİH NAFİZ TANSU

BENİ İsrail, Kenan diyarında yaşıyordu. O tarihte çok yaşlı olan peygamberleri Yakub'un 12 oğlu vardı. Ama hiç biri, güzellikte ve iyi huyda Yusuf ile mukayese kabul etmezdi. Yusuf daha beş yaşında iken bir rüya görmüş, gökteki on bir yıldız ve Ay ona secde etmişti. Yakub'un sevgili zevcesi Raşel'in iki oğlundan biri Yusuf, diğeri Bünyamin idi. Aralarında tam on bir yaş fark vardı. Fakat Yusuf'un güzelliği bütün Beni İsrail'in dilinde destandı; henüz on yedi yaşında, narin ve beyaz vücudu, elâ gözleri, siyah saçları ile dikkati çekiyordu. Yakup, Yusuf'u yanından ayırmaz, kimseye emanet edemezdi. Yusuf, kendisine bu kadar farklı muamele edilmesinden memnun değildi. Amma ne yapsın ki babasının sevgilisi, kabilesinin de gözbebeği idi.

Günlerden bir gün, sahrayı güneşin yaktığı, ortalığı kasıp kavurduğu bir gündü. Kasabadaki taş evlerin kapıları, pencereleri ardına kadar açıktı. Develer gölgelikte çökmüş yatıyor, insanlar ortalıkta gezinmiyordu. Herkes sıcaktan bunalmış, uykuya dalmıştı. O günün akşamında, taşların sıcaklığı henüz kaybolmadığı, yalnız insan gölgelerinin uzandığı bir zamanda, Yusuf'u kardeşleri babalarından yalvarıp almışlar, onu civarda gezmeğe götürmüşlerdi. Çoktandır hazırladıkları bir plânı tatbik etmek istiyorlardı. Yusuf, biraz ferahlamak, biraz kardeşleriyle gezmek için çıktığı bu yolculukta başına neler geleceğini bilmiyordu. Nihayet kardeşleri ona açıldılar :

— Sen, dediler, babamızın sevgilisi, kabilemizin ziynetisin; fakat biz sana artık tahammül edemiyeceğiz. Seni öldürmeğe de kıyamadık, seni soyup şu kör kuyuya atacağız. Elbet geçenlerden biri seni buradan çıkarıp kendi ülkesine götürecektir.

Yusuf kardeşlerine boş yere yalvardı, sonra da hıçkıra hıçkıra ağladı, fakat hiç bir şey kâr etmedi. Kardeşleri filhakika dediklerini yaptılar, sonra da oturup yemek yemeğe koyuldular. Bu sırada uzaktan İsmailîlerin kervanı gözüktü, onlara yaklaşınca, kervanın şeyhi İbranilere şöyle hitabetti :

— Ey İsrail oğulları, biraz evvel soyduğunuz, sürükleyip, kuyuya attığınız kimdi ?

Büyük kardeşleri Yahuva şaşırarak cevap verdi :

— Kölemiz Yusuf idi, bize itaatsizlik etti. Ona cezasını verdik !

— Böyle yapmayınız, zavallıyı açlıktan öldürmeyiniz, yazıktır. Size para verelim, onu bize satınız.

Razı oldular, kardeşlerini çıkarıp cüzi bir para alarak İsmailîlere sattılar. Yusuf'un gömleğini de keçi kanına bulayıp babalarına götürdüler. Ağlıyarak ona Yusuf'un bir kurt tarafından parçalandığını anlattılar. Kanlı gömleğini de babalarına verdiler. Yakup ağlıya ağlıya görmez oldu.

Diğer taraftan İsmailîler Mısır'a giderek Teb şehri çarşısında bu güzel İbrani delikanlısını çok yüksek bir fiyatla Mısır'ın Hazine Nazırı Potifar'a sattılar.

Nazır akşam üstü güzel İbrani delikanlısı ile konağına çıkageldi, genç ve güzel karısına onu göstererek :

— Züleyha, bizim çocuğumuz olmadı ama bu güzel İbrani kölesini evlât edineceğiz. Ona iyi bak ! dedi.

Kadın, hayatında bu kadar güzel bir insan görmemişti. Gözleri Yusuf'ta kaldı. Yusuf da genç ve çok güzel olan hanımına bağlandı. Komşular bu işi dedikoduya aldılar ve aralarında şöyle söyleşmeye başladılar :

— Hiç insan 17 yaşında bir oğlanı evlât edinir mi ? Kadının yaşı ondan ne kadar fazla ki ! Nasıl olur da ona evlâdım diyebilir ?

Bu sözler Züleyha'nın kulağına gitti. O da kadınlardan intikam almak için bir gün onları evine davet etti. Misafirlerin önüne sepet sepet elma koyarak ve yanlarına bıçakları dizerek soyup yemelerini onlardan rica etti. Kadınlar elma soyarken, al entarisi ile Yusuf arada bir girip hizmete başladı. Misafirler, Yusuf'un güzelliğine o kadar vuruldular ki, elma soyarken dalgınlıkla ellerini kestiler. Potifar'ın karısı onlarla :

— Nasıl, İbrani kölesini beğendiniz mi ? diye alay etti.

Aradan çok zaman geçmedi, bir gün nazırın karısı, konağın tenha bir gününde Yusuf'a teklif etti :

— Yusuf, dedi, sen çok güzelsin, seni çok beğeniyorum. Sana karşı daha ilk gördüğüm günde, kalbimde büyük bir heyecan ve aşk doğdu, benimle yaşamak istemez misin ?... Buradan kaçalım ve birbirimizin olalım !...

Yusuf'un yüzü kızardı. Heyecanlı ve titrek bir sesle cevap verdi :

— Ey benim hanımım, efendim beni sürücülerin elinden kurtardı. Bedelimi ödedi, evine getirdi. Bana evlât muamelesi yaptı. Her şeyi bana teslim etti, şimdi ben ona nasıl ihanet edeyim ?

— Sevgi hiç bir şey tanımaz Yusuf, eğer sen de beni seviyorsan, birleşmemize hiç bir şey mâni olamaz. Yaşlarımız birbirine yakın, hislerimiz yakın, kaydi ver kararını !...

Yusuf bu teklifi reddetti. Fakat her defasında hanımı ona daha fazla yaklaştı. Nihayet gelip geçici bir zevki denemeğe kalktı.

— Gel benimle yat !... dedi.

Yusuf kabul etmedi. Gene konağın tenha bir gününde Züleyha, Yusuf'u odasına çağırdı. Kapıları kilitledi. Onun üstüne atılarak sevişmeğe davet etti. Yusuf, bu çılgın aşka cevap vermedi. Hanımını kollarından tutup itti ve kapıya doğru koşarak onu açmağa çalıştı. Züleyha, yetişerek Yusuf'un entarisini arkasından yırttı. Onun hasretini çektiği vücudunu böylece seyretti. Yusuf kapıyı açarak kendini avluya attı ve bahçeye koştu.

O zaman Züleyha deli gibi oldu. İntikam almağa karar verdi. Zira gururu kırbaçlanmıştı, ovazı çıktığı kadar :

— Komşular, yetişiniz, bu İbrani kölesi benim namusuma tecavüz etmeğe kalktı !... diğe bağırdı.

Komşular yetiştiler, köleyi son derece ayıpladılar, Züleyha'yı da teskin ettiler. Akşama kadar onun yanında kaldılar.

Hazine nazırı akşam evine dönünce faciayı öğrendi. Yusuf'u çağırdı.

— Bunu yaparken utanmadın mı ? dedi. Sana kucağımızı açtık, evlât muamelesi ettik. Yazıklar olsun sana !

Ve derhal hapse atılmasını emretti. Amma etrafındakiler, Yusuf'un bir kelime dahi söylemediğini, yalnız ağladığını ve entarisinin arkadan yırtıldığını gördüler. Birbirlerine şöyle dediler :

— Eğer Yusuf'un gömleği önünden yırtılmış olsaydı, Yusuf müteceviz, Züleyha mâsumdu. Halbuki Yusuf'un gömleği arkasından yırtılmıştır. O zaman Züleyha müteceviz, Yusuf mâsumdur.

Böyle denildi ama, bu hüküm, Yusuf'u hapiste yatmaktan kurtaramadı.

İsmailîlerin şeyhi Yusuf'un kardeşlerine : «Ey İsrail oğulları, kuyuya attığınız kimdi ?» diye sordu. Ağabeyleri Yahuva şaşırarak cevap verdi: «Kölemiz Yusuf'tu. İtaatsizlik etti, cezasını verdik». Şeyh: «Zavallıya yazıktır, onu bize satınız.» dedi. Razı olarak, kardeşlerini az bir paraya sattılar.

Hikmet Onat

64 üncü sayımızda başladığımız Türk tablolarından renkli röprödüksiyonlar serisine bu nüshamızda da devam ediyoruz. İlk tablomuz, Türbe Kapısı Önünde Hanımlar, Türk resim sanatının birinci devresine aittir. Bunu, empresyonist olan ikinci devreden İbrahim Çallı'nın Çıplak'ı takibetti. Bu nüshamızda aynı devreden Hikmet Onat'ın bir peyzajını bulacaksınız.

Deniz, liman ve kayık iskeleleri gibi, İstanbul'un denize bağlı hususiyetlerini büyük bir zevk ve maharetli bir icra tarzı ile resmederek Türk resmine yeni bir çeşni ilâve eden Hikmet Onat 1884 te doğmuştur. Bahriye Mektebi'nden çıktıktan sonra, Sanayii Nefise Mektebi Alisi'si ikmal ederek diğer bazı ressam arkadaşları ile Paris'e gönderilmiştir. Orada Carmon' un atelyesinde çalışmıştır. Avdetinde Güzel Sanatlar Akademisi'ne tâyin olmuş ve yakın zamana kadar burada muallimlik etmiştir. Hikmet Onat ve arkadaşları Güzel Sanatlar Akademisi'ne Avrupai bir şekil vermişlerdir. Sınıf yerine atelyelerin ve heykel, büst yerine de hakiki modellerin kullanılması bu zamana raslar. Hikmet Onat'ın bütün resimlerinde serbes bir icra şekli ile, aydınlık bir memleket havasını görmek mümkündür. Deniz manzaralarından başka diğer peyzaj ve enteryörlerinde de renk atmosferi, şekil kıymetlere fazla müdahale etmeden yer almış bulunmaktadır.

KURBAĞALIDERE — Resim ve Heykel Müzesindedir.

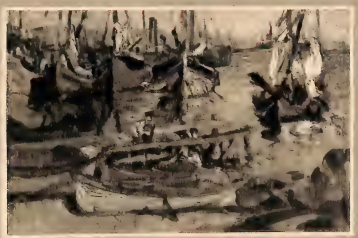

MAVNALAR — Resim ve Heykel Müzesindedir.

KABATAŞ İSKELESİNDE MAVNALAR

Orijinal ebadı 80 × 90 santimetre
Resim ve Heykel Müzesindedir.

Cazibenizin esasını elleriniz teşkil eder.

Gündelik mutfak, temizlik ve her türlü işler ellerinizin beyazlık ve yumuşaklığını tehdit ediyor. Bunun için her işten sonra, sabah ve akşam ellerinizi PRINCESSE el losyonu ile hafif hafif masaj yaparak sürmeyi ihmal etmeyiniz. Elleri besleyici ve koruyucu kimyevî terkibi ile PRINCESSE mesamata nüfuz ederek hücrelerin faaliyetini arttırır. Elleriniz PRINCESSE in tesirli müdafaası sayesinde daima, zerafetinizden beklenen güzelliği muhafaza eder.

RADAR REKLAM

PRİNCESSE
EL LOSYONU

CHURCHİLL'İN UŞAĞI İDİM

Ters takılan MADALYA

YAZAN: NORMAN MCGOWAN

KÜÇÜK bir Fransız kasabası olan Nancy'de mühim bir kabul resmi için hazırlık yapıyorduk. Patronum giyiniyordu.

Elbiselerini gayet titiz bir şekilde ütületmiş, hazırlamıştım. Ceketinin sol yakasına Fransızların vermiş olduğu askerî şeref madalyasını takmıştım.

Mister Churchill, gayet dikkatle beyaz gömleğini, tiril tiril ütülü pantolonunu giydi. Kravatını taktı. Üzerine ceketini geçirdi. Sonra büyük boy aynasının karşısına geçti. Kendini baştan başa süzdü. Birdenbire gözü sol yakasındaki madalyaya takıldı.

— Yanlış yere takmışsın ! dedi.

Yanlış yere takmadığımı söyledim.

— Hayır, yanlış takmışsın !... Sağda olması lâzım !

Halbuki ben yanlışlık yapmıyayım diye, Fransız Konsolosluğuna telefon edip sormuş, iyice emin olduktan sonra madalyayı sol yakaya iğnelemiştim.

Patronuma bu hususu defalarca tekrar edip anlatmıya çalıştım. Inadından dönmedi :

— Hayır, yanlış takmışsın Norman ! Çıkar oradan, sağa iğnele !...

Patronumun, kabul resminde yüzlerce kişinin içinde mahcup düşmesini istemiyordum. Fransız âdetlerine göre hareket etmek lâzımdı. Onun için ben de ısrar ettim. Münakaşa uzadı...

Lâkin ne dedimse kâr etmedi. Baktım ki, gittikçe köpürecek, kıyametleri koparacak, dediğini yapmıya mecbur oldum. Madalyayı sol yakadan çıkarıp sağ tarafa tutturdum.

Patronum bu iddiasında pek haksız değildi. Çünkü aynı madalyayı sağ yakalarına takan kimseler görmüştü. Ama bunlar, asıl madalyayı kazanmış olan şahıslar değil, onların oğullarıydı. Nizama göre, madalyayı kazanan şahıslar bunları sol taraflarına takarlardı. Onların ölümünden sonra, madal-

M.United Faciası

M. United takımını hâmil "Elizabethian,, uçağı Münih'ten kalkacağı sırada başpilot motörün sesini beğenmedi ve alana dönerek, makinisti çağırttı. Motörlerde bir hata bulunmayınca uçak tekrar uçuş pistine çıkmıştı. Ancak 50 metre havalandı ve sonra meydan yakınındaki bir köyün üzerine düştü.

SON MAÇTA — Geçen sene finale kalan M. United takımı. Ayaktakiler (soldan): Antrenör Currie (öldü), Edwards (yaralı), Jones (öldü), Wood (yaralı), Charlton (yaralı), Foulkes (yaralı), manajer M. Busby (yaralı). Oturanlar (soldan) : Berry (yaralı), Whelan (öldü), Byrne (öldü), Pegg (öldü), Colman (öldü).

ya oğullarına intikal edince, oğulları göğüslerinin sağ tarafında taşırdı.

Patronumun gördüğü buydu. Aslını bilmediği için boşu boşuna iddia ediyordu. Kendisi, madalyayı bizzat alan şahıs olduğundan sola takması icabediyordu!...

İsteğini yerine getirdim ama, doğrusu, üzüldüm. Resmi kabulde, davetlilerin hepsi bu madalyayı bizzat kazanmış kimselerdi. Hepsinin göğüslerinde taklı olacaktı ve göğüslerinin de sol tarafında!... O sırada Patronum içeri girince bir de bakacaklar ki, madalya sağ yakasında!...

O zaman ne olacaktı ?!...

Artık yapacak şey yoktu. Elimden birşey gelemezdi. Ben vazifemi kat kat yapmıştım. Konsoloshaneye dahi sorup kontrol etmiştim. Ondan sonra da, azar işitmek bahasına, Patronumla zıt gitmiş, saatlerce çeneleşmiştim!

Bütün bunların neticesinde, yine doğrusunu kabul etmemişti!...

Kabul resmine iştirak etti.

Ben odamda kaldım.

İki saatten fazla bir zaman geçti. Heyecanla bekledim. Nihayet geldi. Yürürken hem purosunu geveliyor, hem de ağzının içinden birşeyler homurdanıyordu. Ben küsmüş gibi somurtkan duruyordum. Yanıma yaklaştı.

— Norman, şu Fransızlar dünyanın en iyi diplomatları... dedi.

Sesimi çıkarmadan sözünü bitirmesini bekledim.

Yanımda durmakta devam etti :

— Beni herkese birer birer takdim ettiler Norman...

Bir iskemleye çöktü.

— Hepsinin göğsünde madalyası vardı ve hepsi sol yakasına takmıştı...

Hiç sesimi çıkarmadım. Tekrar münakaşaya başlamak niyetinde değildim. Fakat Patronumun dilinin altında birşey daha vardı. Asıl onu söylemek istiyordu...

Sesimi çıkarmadan Patronumun yanında durdum. Devam etti :

— Fakat biraz sonra bütün davetliler, bana göstermeden, madalyalarını sol yakalarından çıkarıp sağ yakalarına geçirdiler. Merasimin sonunda, herkes madalyasını benim gibi takmış oldu... Bu nezaketi hiçbir zaman unutamıyacağım Norman...

Patronumun, buna tıpa tıp benziyen bir başka inatçılığı daha olmuştu. Bu da, Danimarka'nın verdiği mavi kurdeleli pek kıymetli bir şeref nişanının nasıl takılması lâzımgeldiği hakkında idi. Bu nişan, bir madalya değildi. Bir omuzdan bele doğru çaprazvari takılan bir mavi kurdeleden ibaretti.

Ben nişanı sol omuzdan başlayıp sağ kalça üzerine gelecek şekilde çaprazvari taktım.

Patronum aynanın karşısına geçip kendini uzun uzun tetkik etti. Sonra yüzünü ekşitti.

— Olmadı bu Norman... dedi. Kurdeleyi yanlış takmışsın !

— Hayır, doğru taktım sayın Patronum...

— Yanlış, Norman!... Çıkar, sağ omuzdan sol tarafa doğru tak!...

Bu münakaşa da birinci kadar uzadı. Doğru taktığıma dair defalarca teminat verdiğim halde inadından dönmüyordu.

— Ben böyle istiyorum, böyle yapacaksın!... diyordu.

Yine, çaresiz isteğini yerine getirdim. Mavi kurdeleyi sol omuzdan çıkardım. Sağ omuzdan sol kalçaya doğru iğneledim.

Haftaya : (YER DEĞİŞTİREN TEPE).

Churchill'in Nancy kasabasına ziyareti, Fransa'ya yaptığı sayısız seyahatlerinin ancak biridir. Churchill tatillerini ekseriyetle çok sevdiği bu memlekette geçirmektedir. Yukarıdaki fotoğraf böyle bir tatil yolculuğu esnasında Nice'te çekilmiştir.

Feci kazada ölen takım kaptanı Byrne (solda) Belgrat'taki son maçta. Altta ise kazadan kurtulan gazeteci Howard.

Santrfor Tommy Taylor

Santrhaf Mark Jones

Sağaçık David Pegg

Sağiç Bill Whelan

MANCHESTER United takımı, Belgrat'ta Kızıl Yıldız ile yaptığı, Avrupa Şampiyon Kulüpler Turnuvası çeyrek final maçından dönüyordu. Takımı getiren uçak benzin ikmalini yapmak üzere indiği Münih hava alanından kalkarken kanadlarının buzlanması neticesinde düştü. Hâdise yarım saat sonra İngiltere'nin her tarafında duyulmuştu.

Kazadan biraz sonra, Londra'nın Daily Mail gazetesinin fotoğrafçısı Howard telefonla Londra'yı aramış ve hayatta olduğunu söyliyerek bunun karısına bildirilmesini istemişti.

7 futbolcunun canına, bir o kadarının da futbol hayatına malolan kaza, 6 mayıs 1949 da İtalyan Torino takımını taşıyan uçağın bir kilise duvarına çarparak düşmesini müteakip vukua gelen ikinci büyük futbol faciası idi.

Bu feci kaza esnasında ölen 7 şöhretli futbolcu şunlardır :

T. Taylor (santrfor) : 26 yaşında, 18 defa milli. Mevsim başında İspanyol ve İtalyan kulüpleri kendisine 3 milyon lira transfer ücreti teklif etmişlerdi. Taylor evli idi.

R. Byrne (solbek) : Takım kaptanı, 26 yaşında, 33 defa milli. Evli olan Byrne 1954 yılından beri İngiliz milli takımının bütün maçlarında solbek oynamıştır.

E. Colman (sağhaf) : 21 yaşındaki bu oyuncu takımın en genç elemanı idi.

M. Jones (santrhaf) : Bu futbolcu 23 yaşında idi.

B. Whelan (sağiç) : Irlanda milli takımında dört defa yer alan bu futbolcu Manchester United'in en golcü elemanı idi.

D. Pegg (solaçık) : 1956 senesi sonunda, bir defa İngiliz milli takımında yer alan bu futbolcu 22 yaşında idi.

G. Bett (yedek solbek) : Manchester United'e geçenlerde transfer eden bu eleman da evli idi.

Manchester United'in hayata veda eden bu elemanları yanında, diğer iki oyuncu, Edwards ve Berry de bundan sonra meşin topa ayaklarını değdiremiyerek futbola veda edecek kadar ağır yaralanmışlardır. Kazayı en ucuz atlatan da dünyanın en pahalı kalecisi olarak tanınan Harry Gregg olmuştur.

Sigorta şirketlerine 20 milyon Türk lirasına malolan bu kazayı müteakip Manchester United idarecileri yeniden kurulacak takımla şampiyonaya devam edeceklerini, böylece taraftarlarına ve İngiliz sporuna karşı vazifelerini yerine getireceklerini ilân etti.

Kazadan sonra lig fikstüründe Manchester United'in Wolverhampton'la olan maçı tehir edilmiş, aynı gün dünyanın her tarafında ve memleketimizde yapılan futbol karşılaşmalarında oyun başlamadan ölen futbolcular için ihtiram duruşu yapılmış, İngiltere ve Avrupa'da futbolcular matem alâmeti olarak kollarına siyah bant takmışlardır.

İLKBAHAR VE YAZ ANAHATLARI

KISA ETEK — Etekleri kısa ve tıpkı rüzgârdan şişmiş yelken gibi duran iki bahar modeli. Soldakinin eteği içeriye dönük, sağdaki ise çaprazlama bantlıdır.

● Etekler yeniden kısalmış, ekseriyetle yerden 45 - 46 santim yükseklikte. Hattâ Christian Dior'un halefi Yves Saint - Laurent'de yerden 48 - 50 santim yüksekte biten eteklere rastlanıyor.

● Çok mühim bir yenilik de bütün şartların yuvarlak, vücuda yapışmaz olması. Umumi silüt bir kaşık şeklinde : göğüs kısmı düz, hattâ mide içeri çökük, arka bele kadar kabarık, sanki rüzgârdan şişmiş yelken gibi yuvarlak.

● Dior moda evinin bu sene lânse ettiği modaya ise trapez modası deniyor : siluet yukarıdan aşağıya genişliyerek iniyor, etekler umumiyetle çok geniş ve jüponlarla giyiliyor. Elbiseler arasında kız çocuklarının elbiselerini andıran kısa bedenli, yüksek belli, kordeleli elbiselere rastlanıyor. Mantolar da aynı havada pastel renk-

TAYYÖR — Bu senenin modasına göre «elbise ve ceket» şeklini alan bir tayyör. Etek pilili ve boldur. Ceket tamamen vücuda oturmuş, takma kol ve spor yakalıdır.

KOKTEYL — Kısa eteği ve kapalı yakası olan bir kokteyl kıyafeti. Beden düz, bel kesiksizdir. Kalça üzeri, bir karış enliliğinde drapedir.

Çiçeklerin Balmumu sayesinde

GÜZEL bir TEN

Bu harikulâde balmumu özü, cild için cazip ve faydalı cevherlere maliktir.

Teninizin arzu ettiğiniz şekilde olmadığına üzülmeyin. Âlimler bazı nadir çiçeklerin merkezinden cildi güzelleştirmek için cazip ve faydalı cevherler ihtiva eden bir balmumu özü çıkarmağa muvaffak olmuşlardır. Bunu Cire Aseptine namı altında basit, pratik ve pahalı olmayan bir formülde bulacaksınız. Akşam ve sabah, her hangi bir krem gibi yüzünüzde, boynunuzda, kol ve ellerinizde tatbik ediniz. Semeresini derhal göreceksiniz: Kırmızılıklar, siyah benler, sertlikler ve hatta çiller çabucak zail olacak, mesamat daralacaktır. Aynaya baktığınız zaman katiyen şüphe etmeyeceğiniz bir tatlılıkda yumuşak, taze, pürüzsüz bir cild meydana geldiğini göreceksiniz. Cire Aseptine'i hemen bugünden itibaren tecrübe ediniz. Neticesinden hayran kalacaksınız. Bilhassa muntazaman kullandığınız takdirde, yüzünüzü ve ellerinizi havanın muhalefetinden ve mutbah işlerinden koruyacaktır.

Eller için ne harikulâde !

Yatmadan evvel ellerinizi Cire Aseptine ile iyice uğuştunuz, her zaman yumuşak ve kadife gibi olacaktır.

NOT : Côte d'Azur havalisinde bu çiçekleri toplayan kadınların elleri fevkalâde beyaz olduğu görülerek, bu şayanı hayret güzellik müstahzarı meydana çıkarılmıştır.

MODASININ

lerden yapılmış, yuvarlak yakaları var.

● Tayyörler daha ziyade elbise ve ceket şeklinde yapılıyor. Etek ceket şeklinde olanlar da artık büzüsüz giyilmiyor. Ceketler ekseriyetle çok kısa ve belleri oturmamış; rahat bir giyimleri var.

● Kış başında ortaya çıkan çuval elbise modası hafiflemiş şekilde devam ediyor. Elbiselerin hiç biri vücuda sıkı sıkı yapışmıyor, hepsinde sup! ve flu bir hal göze çarpmaktadır.

● Palto ve pardesülerde ya çok geniş yakalar var veya hiç yaka yok.

● Tayyör ve elbiselerde yakalar yine yarık, boyuna ve enseye yapışmıyor.

● Bele sarılan kumaştan geniş kemerler çok moda.

● Kolların çoğu dirsekte bitiyor.

● Gece elbiseleri artık tamamen kısalmış. Pek büyük suvareler için giyilen uzun tuvaletler de ayak bileğinde bitiyor ve böylece gece ayakkabılarına daha fazla ehemmiyet veriliyor.

● Bu bahar çantalar çok büyük, fakat daha ziyade yumuşak kumaş ve derilerden yapılmış torbalar halinde. Hâkim olan renk: beş ve hamur rengi.

● İtalyada yapılan sivri burunlu ve çok yüksek topuklu ayakkabıların modası İtalyada geçmiye başladı. Son zamanlarda burunları gittikçe yuvarlaklaşıyor.

● Koleksiyonlarda hâkim olan renklere gelince: Bütün tonlariyle beş en moda renk; modası hiç bir zaman geçmiyen siyah ve beyazdan başka en fazla sarı, sarı yeşil, turuncu ve ağaç çileği kırmızısına rastlanıyor.

Yeni ilkbahar ve yaz modellerinin resimleri mart başından itibaren dünya basınına verileceğinden bunları Hayat mecmuasının moda sahifesinde ancak önümüzdeki haftalarda sırasiyle görebileceksiniz.

MODACI VE MODA — Yukarıda Christian Dior'un halefi Yves Saint - Laurent yeni modayı lânse ettiği defilede. Sağda S. Laurent'in ortaya attığı yeni bir elbise. Model, kız çocuk elbisesi gibi kısa bedenli, yüksek belli ve kabarık eteklidir.

GÜNDÜZ İÇİN — Kahverengi yünlü kumaştan bir sokak kıyafeti. Belin iki yanında göğüs ve kalçaya doğru uzanan 6 şar pens beden ve eteğe bolluk vermektedir. Yaka bebe biçimi, kollar japone ve dirseğe kadardır. Sırt kaşık biçiminde bombelidir.

DÖPİYES — Beş renkte supl bir döpiyes. Pratik olan bu kıyafette etek parçalı, ceket kısa, küçük yakalı, japone kolludur.

YUVARLAK YAKA — Pötî kare yünlü kumaştan kısa ceketli bir tayyör. Kollar japone ve truvakardır. Modelin hususiyeti verev kesilmiş enli yuvarlak yakasındadır.

PLİKAŞE — Ihlamur rengi ince yünlüden bir bahar kıyafeti. Ön kısmında çift plikaşesi olan bol ve verev bir eteği vardır. Beden yukarıdan aşağıya kadar düğmeli ve kısa japone kolludur. Belindeki aynı kumaştan yapılmış enli spor kemer ve yakasındaki papiyon tarzı küçük parça modele hususiyet ve ayrı bir güzellik vermektedir.

TAKDİM EDEN: SUAVİ SONAR

HİKÂYE

BİR DOST

YAZAN: CARSON MCCULLERS

ÇEVİREN: ADNAN SADRİ

PARİS'TEN New - York'a bu sabah gelmişti. Gorgio'da bir kasabada doğmuş, sonradan iş icabı Paris'e gitmiş ve orada yerleşmişti. Bu hafta, babasının cenaze merasimi münasebetiyle New - York'a dönmüş bulunuyordu...

Otel odasında, karyolasından doğruldu. Güneş doğalı epey olmalıydı.

Dağınık saçlarını eliyle sıvazlayıp gözlerini oğuşturdu. Yataktan kalkıp pencerenin perdelerini yukarı kaldırdı.

İçinde üzüntü gibi birşey vardı. Sanki bugün sıkıntılı bir hâdise cereyan edecekti...

Otelden çıkıp yandaki büfeye girdi. Camın önündeki bir masaya çöktü.

Ferris henüz gençti. Babasının âni ölümünden müteessir olmuştu. Yarın sabah Paris'e gitmesi icabettiği halde kararsızlık içindeydi.

Kahvaltı gelinceye kadar, cebinden not defterini çıkardı. Sahifelerini çevirmeye başladı :

Betty Wills... Eski bir kız arkadaş. Şimdi evli...

Charlie Williams... Hürtgen ormanlarında kaybolan, talihsiz bir dost... İhtiyar Williams... Öldü mü, yaşıyor mu ?...

Don Walker... Televizyon sanatkârı. Milyoner olmak yolunda...

Henry Green, Cozie Hall...

Zavallı Cozie... Birdenbire ölüveren güzel kız... O da ölecek miydi ?...

Ferris, not defterini kapadığı zaman içindeki sıkıntı daha da fazlalaşmıştı. Garsonun getirdiği yumurtalarla sucuğu isteksiz isteksiz yedi.

Arada bir, boş nazarlarını caddede gezdiriyordu.

Bir ara, gözleri karşıki kaldırımdan yalnız yürüyen genç kadına takıldı. Bir müddet mânasızca onu takibetti. Sonra birdenbire dikkatle baktı. Bu kadın, eski karısı Elizabeth değil miydi ?...

Son lokmayı ağzına atıp parayı masanın üzerine bıraktı. Dışarı fırladı. Karşıki kaldırımı geçecekken kırmızı ışık yandı.

Gözlerini Elizabeth'ten ayırmadan bekledi. Yeşil yanar yanmaz kendini karşıya attı. Üç, beş geniş adımda aradaki mesafeyi kısalttı.

Fakat ona ne diyecekti ? Aradan sekiz sene geçmişti... Sekiz uzun sene...

Adımlarını yavaşlattı.

Sahi, ne diyebilirdi ?...

Elizabeth önünde gittikçe uzaklaşıyordu. Onun da ayakları geri geri gidiyordu. Fakat gözleri yine Elizabeth'teydi. Sekiz sene evveline nazaran epey toplanmıştı. Sarı saçları şapkasından dışarı taşıyordu.

Onun ikinci defa evlendiğini, çocukları olduğunu duymuştu.

Herhalde mesuttu. Rahattı. Yeni kocasının ne iş yaptığını bilmiyordu. Lâkin iyi bir adam olduğunu duymuştu.

Elizabeth'in arkasından koşmasına şimdi ne lüzum vardı ?... Seneler geçmiş, ikisi de artık evlenmişti. Sonra ona karşı bir sevgi de duymuyordu. Öyleyse, ne duyuyordu ?... Hiçbir şey duymadığını da iddia edemezdi...

Ferris birdenbire geri döndü. Âdeta koşarak otelinin yolunu tuttu.

Odasına çıkınca kendini koltuğa attı. Dehşetli yorulmuş bir insan gibi öylece kaldı.

Akşama epey vakit vardı. Paris'e gidecek uçak yarın sabah hareket edeceğine göre, hazırlanması için kâfi zaman kalıyordu. Yapacağı şeyleri gözünün önüne getirdi : Öte berisini valizine yerleştirmek. Hava yollarına telefon edip yer ayırtmak. Akşam yemeğini dışarıda yemek. Çarşıdan ufak tefek bazı şeyler almak...

Bu kadar mı ?...

Yapacak birşey daha yok mu ?...

İçindeki arzu o kadar şiddetliydi ki, onu yenemedi ! Telefon rehberini açtı. Elizabeth'in telefon numarasını Bailey ismi hizasında buldu. Bailey, yeni kocasıydı.

Bailey'le evlendiğini duyunca Elizabeth'e bir tebrik telgrafı çekmiş, hattâ hediye bile göndermemiş miydi ? Şu halde, telefon etmesinde hiç bir mahzur yoktu.

Fazla düşünmeden numarayı çevirdi. Heyecanlıydı...

Elizabeth'in yumuşak sesi kulağına ne kadar tatlı aksetti !...

İsmini iki defa tekrar etmeden Elizabeth onu tanıyamadı. Tanıyınca da öyle sevindi ki !...

Ferris, ertesi sabah şehirden ayrılmak mecburiyetinde olduğunu söyledi. Elizabeth de kocasiyle tiyatroya gidecekti. Biletleri hazırdı.

— Biraz erken gel Ferris... dedi. Beraber akşam yemeği yeriz...

Akşam üzeri Ferris bir arabaya atlayıp apartmanın önünde indi. Yedinci kata çıktı.

Kapıyı kırmızı saçlı ufacık bir afacan açtı.

— Buyurun Mister Ferris.

Ferris duraladı. İçeri hemen adımını atamadı. Yüreği bir tuhaf oldu. Kırmızı saçlı bacaksıza bakakaldı. Küçük, onun girmediğini görünce tekrar konuştu :

— Burası bizim evimiz ! Siz Mister Ferris değil misiniz ? Benim ismim Billy. İçeri gelsenize !...

Ferris güçlükle adımını eşikten içeri atabildi.

Oturma odasına girince içi yine bir tuhaf oldu. Orta yerde duralayıp kaldı.

Kırmızı saçlı bir adam nezaketle ayağa kalkmış, ona elini uzatıyordu :

— Hoş geldiniz Mister Ferris. Ben Bill Bailey. Oturmaz mısınız ?... Elizabeth şimdi gelecek, içeride hazırlanıyor...

Son kelimeler, kulağına bir uğultu halinde çarptı : «İçerde hazırlanıyor.» Hâfızasında eski hâtıralar canlandı. Gözünün önünde Elizabeth'in hayali belirdi : Sabahleyin yanıbaşında mahmur mahmur uyanışı... Aynanın karşısında, yarı giyinmiş bir halde, güzel sarı saçlarını tarayışı... Sıcacık, samimî tavırları...

Oturduğu koltukta doğrulup kendini toplamıya çalıştı. Bailey oğlunu yanına çağırmıştı :

— Haydi oğlum, hazırladığımız tepsiyi mutfaktan getir amcanın önüne...

Bill, koşarak odadan çıktı. Ferris, birşeyler söylemek icabettiğini hatırladı.

— Zeki bir oğlunuz var.

— Ahbaplarımız da hep böyle söylüyor...

Çocuk geri dönünceye kadar başka birşey konuşmadılar.

Bill, üzerinde kadehler ve içki şişesi bulunan tepsiyle içeri girdi.

Kadehleri karşılıklı yudumlarken dereden tepeden söz açtılar. New - York'un yağmurlu havalarından, Manhattan'ın, Paris'in pahalı kiralarından...

O sırada oda kapısı tekrar açıldı. Elizabeth, kucağında üç, dört aylık bir bebekle içeri girdi. Önce, bebeği babasının kucağına bıraktı. Sonra. Ferris'e yaklaştı. Elini uzattı :

— Hoş geldin Ferris. Bizi aradığına çok memnun olduk. Yazık ki yarın sabah hemen ayrılıyormuşsun...

Elizabeth ne kadar güzelleşmişti !... Ferris yarı dalgın cevap verdi :

— Evet. Uçak sabah dokuzda hareket ediyor... Gitmem lâzım...

— Pek değişmemişsin Ferris. Uzun zamandır görüşmedik ama seneler sana tesir etmemişe benziyor...

— Kimbilir... Sekiz sene az zaman değil...

Ferris bunu söyler söylemez kendini o kadar yabancı hissetti ki ! Neden gelmişti sanki buraya ?... Eski karısı ile kocasının arasında ne işi vardı ?...

İçinde âni bir sıkıntı hissetti. Kalkıp gitmek ister gibi bir hareket yaptı.

— Benim de gelmem pek doğru olmadı ya... Tiyatroya gidecektiniz...

— Sana karşı çok ayıp olacak ama Ferris, bir ay evvelden biletimizi güçlükle almıştık. Kaçırmak istemiyoruz.

— Tabiî, tabiî... Zaten benim böyle birdenbire gelmem kabahat...

— Ne münasebet ! Eski dostlar böyle mi konuşmalı !

Küçük Bill söze karıştı :

— Siz eski dost musunuz ?... Ne zamandan beri anneciğim ?...

Elizabeth derhal cevap yetiştirdi :

— Sen daha dünyaya gelmeden evvel oğlum. O zaman biz Ferris amcayla arkadaştık...

Babası yerinden doğruldu :

— Haydi bakalım Bill... Senin uyuma vaktin geldi !

— Ama ben pasta yemiycek miydim babacığım ?...

— Sonra... Ben sana en iyilerinden ayırıp getiririm...

Bailey'le oğlu dışarı çıktılar. Ferris, Elizabeth'le yalnız kaldı. O zaman âdeta bir sıkılganlık hissetti. Söyliyecek söz bulamadı. Gözlerini odanın içinde gezdirdi. Köşede bir piyano gördü. Elizabeth eskiden iyi piyano çalardı. Çeçinerek eski karısının yüzüne baktı :

— Yine eskisi gibi mi çalıyorsun ?...

— Zaten ne kadar çalardım ki !...

— Çok güzel çalardın. Benim için ufak bir parça lütfeder misin ?

Genç kadın naz etmeden piyanonun başına oturdu.

Piyanonun tatlı nağmeleriyle eski hâtıraları yine canlandı. Mesut günler gözlerinin önünden yine geldi geçti...

Kapının gıcırdamasiyle kendini toparladı. Bailey, gülümsiyerek içeri giriyordu. Ferris koltuktan kalktı :

— Artık bana müsaade ediniz, gideyim... diye mırıldandı.

■

Ertesi günün gecesi, bir taksi Ferris'i Paris'teki evinin kapısı önünde bıraktı.

Apartmanın merdivenlerini yavaş yavaş tırmandı. Biraz sonra zile basacak, kapıyı Jeannine açacaktı. İki seneden beri nikâhsız oturduğu Jeannine !... Bir tiyatroda şarkıcılık yapan kadın ve onun oğlu Valentin... Ferris'in hiçbir zaman yakınlık duymadığı çocuk... Gözlerinin önünde bir gün evvelki New - York canlandı : Zevkle döşenmiş bir apartman dairesi. İyi bir koca. Güzel bir kadın. Nur topu gibi bir evlât...

Zile dokundu. Jeannine kapıyı açtı. Valentin ona doğru koştu :

— Babacığım, büyükbabayı görebildin mi ?... Nasıl büyükbaba ?...

Ferris, Valentin'i içinden gelen bir hasretle bağrına bastırdı :

— Gel benim yavrucuğum... Seni bugün sinemaya götüreceğim. Yarın da atlara bindireceğim ! Olmaz mı sekerim ?... Benim biricik yavrucuğum...

AVUSTURYA BALOSU

Balo mevsiminin başlamasiyle İstanbul geceleri yeniden renklendi, hareket kazandı. Bu gecelerden biri de geçenlerde yapılan Avusturya Balosu dolayısiyle yaşandı. Rengârenk fener ve balonların süslediği Hilton salonlarında lüks ve zarafet baş başa yarıştı. Viyana Devlet Operası başbalerini Traude Brexner'in partneriyle verdiği temsil baloya ayrı bir sanat havası da kattı.

PİSTTEN İKİ KÖŞE — Hergünkü dekoruna, çıtalarla yapılan localar ve rengârenk Japon fenerleri ilâve edilen Şadırvan, son derece şahane bir manzara arzediyordu. Yukarıda bu dekor içinde sabahın erken saatlerine kadar dinlenmeden danseden çiftler, yanda balo için memleketimize gelen Viyana Devlet Operası'nın başbalerini görülüyor.

BÜYÜK VALS — Straus'ın «Büyük Vals»i ile açılan balo, Viyana Operası başbalerininin muayyen fâsılalarla yaptığı danslarla sabaha kadar salona renkli, romantik Viyana havasını hâkim kıldı. Yukarıda ve sağdaki resimlerde Viyanalı balerin ve partneri, davetlilerin alâka ile karşıladığı gösterilerini yaparken.

HAZIRLIK — İstanbulluların huzurunda dansedecek olan balerin, partneri ile son hazırlığını yaparken.

GÜL-OK
Konfeksiyonun
2 Modeli :

MODEL 248 : BLÜZ
Çizgili Avrupa malı poplin. 8 beden. Bütün bedenler TL. ..... 39, 67.

MODEL 35 : ETEK
Yünlü şetland. 6 beden. Bütün bedenler TL. ... 66, 70.

MODEL 801
Muhtelif renk yünlü blüz - etek takım. Bütün bedenler TL. 121, 90

GÜL-OK
KONFEKSİYON

Mağazalarında arayınız

1958 İKRAMİYE PLÂNI
40
APARTMAN
DAİRESİ
VE
1 MİLYON
LİRA PARA İKRAMİYESİ
YAPI ve KREDİ
BANKASI

2058 YILINDA DÜNYA

Amerikan suni peykinin babası Werhner von Braun ve dünyaca tanınmış bir çok ilim adamı, önümüzdeki yüz yıl içinde hayatımızda vukua gelecek değişiklikleri, ilmin insanlara temin edecegi kolaylıkları aşağıki yazıda izah etmektedir.

«Evlenmek üzere misiniz ? Balayınız için hiç tereddütsüz Aya gidiniz. Her türlü konfor, sürat ve itimat, her keseye uygun fiatlar, temiz ve rahat oteller. Unutamıyacağınız bir tatil geçireceksiniz. Derhal seyahat bürosuna müracaat ediniz !»

Bu, sadece bir reklâmdır. Gelecek devirlerin büyük şehirlerinde, duvarları, gazete sahifelerini dolduran ilânlarda görülecektir. Hemen ilâve edelim ki,

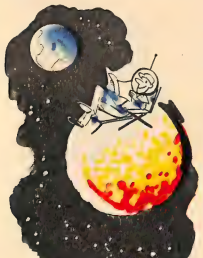

bundan tam bir asır sonra, 2058 yılında dünyanın nüfusu 7 milyar olacağından Paris, Roma, Capri, Honolulu, Majorka adası gibi günümüzün en gözde turistik bölgeleri insanlara dar gelecek, en nefis balayı seyahatleri Ayda yapılacaktır !

1957 yılının nihayete erdiği günlerde Amerika'nın sayılı âlimleri istikbale ait tasavvurlar üzerinde hummalı bir faaliyet gösteriyorlardı. Bu faaliyet araştırma enstitülerinde cereyan ediyordu ve üzerinde durulan mesele, önümüzdeki elli ilâ yüz yıl arasında teknik ve ilim sahalarındaki muhtemel gelişmelerdi.

Şurası muhakkak ki dünyamız, insanları daha mesut ve mutlak konfor içinde yaşatabilmek gayesiyle her zamankinden baş döndürücü ve verimli bir yaratıcılık devresine girmişti. Şu halde böyle sürətli bir gelişme neticesinde 2058 dünyası nasıl olacak, torunlarımız ve onların çocukları ne şekilde yaşıyacaklardı ?

Bir otobüs durağında dakikalarca vasıta beklemek, telefonda yanlış numara ile karşılaşmak, şehirden şehre giderken mühim zaman kaybına uğramamak gelecek nesillerin de nasibi olacak mıydı ?

İşte bütün bu sualleri cevaplandırmak üzere geçenlerde ilim dünyasının şöhretli bazı simaları New - York'ta bir toplantı yaparak fikir teatisinde bulundular.

POSTA MÜVEZZİLERİNİN YERİNE SUNİ PEYKLER

Güdümlü silâhlar sahasında bir otorite olan Werner von Braun 2058 yılında insanların Merih ve Venüs yıldızlarına gideceklerini, onlardan sonra gelenlerin ise Jüpiter ve Satürn'ün sırrını çözmeye çalışacaklarını söylüyordu. Ay 2058 insanları için bir problem olmaktan çıkacak, Ayın güzel manzaralı bölgelerinde sıcak - soğuk hava tertibatını haiz oteller kurulacak, bu otellerde dünyalılar yıldızlararası seyahatleri için plân tertipliyeceklerdir. Diğer taraftan güneş sistemi sayesinde her cins ve büyüklükteki suni peykler dünyanın etrafını saracak, bu suni peykler posta servisi olarak kullanılacaktır.

Werner von Braun «Postacı köşeyi dönüp kapınızı çalacak, akrabanızdan bir mektup getirecek» dercesine büyük bir tabiilik içinde şu izahatı veriyordu :

— Dünyadan idare edilen bir suni peyk, bir şehrin üstünden geçerken radyo mesajlarını tesbit edecek, bunları arzu edilen şehrin üstünde mesaj sahibine ulaştıracaktır.

Gene von Braun'a göre bazı suni

peykler de televizyon verici istasyonu vazifesini görecekler ve dünyanın herhangi bir yerindeki televizyon programını bütün dünya seyredebilecektir.

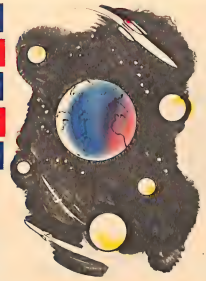

2058 dünyasında nüfusun 7 milyara ulaşacağı itiraz kabul etmiyen bir hakikatti. Bu arada Amerika'nın nüfusu 600 milyonu bulacaktı. Peki ama bu kadar insan dünyanın hangi keşfedilmemiş arazisine yerleşecek, hangi verimli topraklardan beslenecekti ?

İNSANLAR SUNİ PEYKLERDE BÜYÜK ŞEHİRLER KURACAK

Bunun cevabını da Mont Palomar rasathanesi profesörlerinden Fritz Zwicky şöyle veriyor :

— Jüpiter'e atılacak muazzam «H» bombaları bu yıldızdan büyük parçalar koparacak. Bu parçalar dünyanın etrafında, insanların ikamet edebilecekleri birer suni peyk haline gelecek !

İlim adamları teknik ve ilmî gelişmeleri bu şekilde izah ederlerken, tıp sahasında Nobel mükâfatını kazanan doktor Albert Szent - Gyorgyi de insanların gıda meselesiyle uğraşıyor ve bir asır sonra dünyalıların güneş ışıkları ile besleneceklerini, yani bitkilerin beslenme ve yaşama sırrını keşfedeceklerini ileri sürüyordu.

Bir biyoloji profesörü olan James Bonner'in iddiasına göre dünya topraklarını ziraate daha elverişli bir hale getirmek üzere, bugün çölden iborat araziler okyanus suları ile beslenecektir. Ziraat otomatik makinalarla yapılacak, çiftçilik diye birşey kalmıyacaktır.

Harrison Brown isimli bir âlim de insanların ısınma ihtiyaçlarına temas ediyordu. 7 milyar insana kömür madenlerinin yetişmiyeceği pek tabii bir şeydir.

Bir asır sonra insanlar atomik enerji sayesinde ısınacaklar, fabrikalar atomla işliyecektir. Atom enerjisinin tükenmesi asla bahis mevzuu değildir, çünkü kayalardan bile uranyum temini mümkün olacaktır.

KÜÇÜK ÇOCUKLAR ELEKTRONİK ŞİFRELERLE TERBİYE EDİLECEK

Ruhiyatçı John Weir 2058 yılında insanların kendilerini, geçen binlerce senede tanıyamadıkları kadar iyi tanıyacaklarına inanmaktadır. İnsanın «Ben neyim, ne olacağım ?» diye bir meselesi olmıyacaktır. Haftada en fazla sekiz saat çalışacak, et diye bir gıda maddesinin mevcudiyetini unutup sebze yiyecek, uzuvlarını ve bilhassa sinir sistemini kontrol altında tutmayı öğrenecektir. Ruhi hastalık, asabiyet, aşağılık duygusu gibi rahatsızlıkları tanımıyacaktır.

2058 yılında terbiye sistemleri de tamamen değişecek, elektronik şifrelerle doğrudan doğruya sinir sistemine hitabedilecek, terbiyevî formüller insan bünyesine otomatik bir şekilde girecektir.

Bütün bu akıl durdurucu yeniliklerin yanısıra daha basit buluşlar da vardır. 2058 yılında büyük şehirler iş merkezi olacak, sayfiyelerde ikamet edilecektir. Evlerde herşey otomatik olacak, evin erkeği hususi bir tertibat sayesinde, eşi duymadan uyanacak, banyo dairesinde bir düğmeye basınca en son spor ve siyaset haberlerini dinliyebilecek, işine otomatik bir otomobille, romanını okuyarak gidecektir. Yağmur yağdığı takdirde görünmiyen bir

elektronik şemsiye sayesinde ıslanmaktan da kurtulacaktır !

Gece, gündüz ilmî araştırmalar yapan âlimlere inanmamak elden gelmiyor. Bütün bunlar muhakkak ki günün birinde olacaktır. Hele önümüzdeki yıllarda «ebedî hayat»ın sırrı çözülürse, bütün bunları bizzat müşahede etmek kolayca imkân dahiline girecektir.

MÜZİK ÂLEMİNDEN HABERLER

MARIO LANZA

BING CROSBY

Mantovani'nin «Concert Encores» adlı son albümü sanatkârın diğer albümleri gibi satış rekoru kıracağa benziyor... Kapp Records şirketi Russ Hamilton'un «I Had A Dream» ve «My Mother's Eyes» adlı şarkılarını taşıyan plâğı satışa çıkardı... Sammy Davis'in düğün töreninde bulunan misafirler arasında Donald O'Connor ve Gordon MacRae de vardı... Son söylentilere göre Johnnie Ray'e yapılan ilk ameliyat muvaffakıyetle neticelenmiştir. Rivayetler arasında şarkıcının 6 ay sonra yapılacak ikinci ameliyattan sonra, çocukluğundan beri duçar olduğu sağırlıktan kurtulacağı da var... Johnnie Mathis'in 1957 yılı içindeki kazancının 100.000 dolâr olduğunu söyleyenler, 1958 de bunun iki mislini kazanacağının garanti olduğunu da açıklıyorlar... Little Richard, iki kolejin kabul imtihanlarına girdi. İlâhiyattan başka lisan ve klâsik müzik dersleri almayı plânlıyan eski Rock and Roll şarkıcısı: «Beni sevenlere Rock and Roll'un şeytan müziği olduğunu söylemek isterim. Bundan sonra Allah için şarkı söyliyeceğim.» diyor... Amerikan televizyon çevrelerinde dolaşan haberlere göre Roma'daki hareketi büyük bir skandal yaratan Maria Callas, şubat ayında Eddie Fisher televizyon programında yer alacak... Sidney Bechet'in «New Orleans» adlı operet pek yakında Paris'in Theatre d'Etoile'inde gösterilecek... New-York'un Five Spot gece kulübünde cazlı şiir seansları tertibedileceği son söylentiler arasında... Count Basie'nin hastalığı esnasında, sanatkârın orkestradaki yerini Nat Pierce aldı. Basie halen iyileşmiş bulunuyor... Mario Lanza, İngiltere'yi ilk ziyaretinde Decca Şirketi hesabına opera plâkları dolduracak... Kay Starr, İngiliz televizyon şirketleri tarafından yapılan seri programlar teklifini reddetti... «Jimmie Rodgers» adını taşıyan Long Play albümü Amerika'da başarı kazandı... Frank Sinatra'nın manejerliğini yapmakta olan Ava Gardner'in yakın arkadaşı Jack Harding vefat etti... Eddie Fisher, Las Vegas kabarelerinden birindeki mukavelesini beş yıl uzattı... Amerika'da yapılan tahminî bir hesaba göre bu güne kadar Bing Crosby plâklarının satışı yüz milyonun üzerine çıkmıştır... Everly Kardeşler ilk defa bir Long Play albüm doldurdular... İngiliz çevreleri, E. Presley'in «Long Tall Sally» adlı parçayı Fan Club sekreteri uzun boylu, Jan Saword'a ithaf ettiğini söylüyorlar... «Mary's Boy Child» tesirini yavaş yavaş kaybederken, H. Belafonte' nin yeni plâğı, «Island in the Sun» filminde söylediği «Lead Man Holler» başarı kazanmağa başladı... Eddie Gorme'nin «Love Me Forever» adlı plâğı İngiltere'de çok tutundu... Tab Hunter, müzik tabii Gwen Davis'le birlikte bestelediği «Don't Let It Get Around» adlı parçayı plâğa okudu... Danny and the Juniors'un «At The Hop» isimli plâğı listede «No. 1» olarak bir müddet kalacağa benziyor... Fats Domino Amerika'yı çok seviyor olmalı ki, İngilizlerin davetine bir türlü yanaşmıyor...

—İSTANBUL RADYOSUNDA BU HAFTA—

CUMA AKŞAMI İÇİN MÜZİK : (19.45 - 20.15) Her hafta sıkça ile takibedilen bu program daha ziyade günün sevilen melodilerini havi... İlk parçayı Paul Anka söylüyor : DON'T GAMBLE WITH LOVE. İkinci parça, Caterina Valente'den MAMBO FROM CHILE, üçüncü melodi : Günümüzün sevilen şarkısı CALYPSO ITALIANO, Dario Moreno söylüyor. Programda yer alan diğer melodilerden bazıları SA JEUNESSE, WE WILL MAKE LOVE...

PAZAR AKŞAMI İÇİN MÜZİK : (17.00 - 17.30) Hafif şarkılar ve sevilmiş melodilerden ibaret 30 dakikalık bir program. Dinliyeceğiniz parçalar: PORT AU PRINCE ve THE CAROUSEL WALTZ, (Ray Martin Ork.), VOLA COLOMBA (Roberto Murolo), THERE'S A GOLD MINE IN THE SKY, HULA LOVE, MY HEART REMINDS ME OF YOU ve REMEMBER YOU'RE MINE...

JUDY GARLAND

Herşeyden Biraz

MARİFETLİ ŞARKICI

Napoli'de yaşıyan ve hayatını, elinde kitarası ile dolaşıp şarkı söylemekle kazanan gayet yakışıklı bir İtalyan genci, macerası ile bütün İtalya'nın diline düştükten sonra geçenlerde Napoli polisi tarafından tevkif edilmiştir. Mario Lenelli adındaki genç şarkıcı beş senedeen beri Napoli ve Capri'de otellerin önünde dolaşıp kitara çalarak hayatını kazanırken, tevkif edilmesine sebep olan hâdiselerin de kahramanı olmuştur. Delikanlı Napoli'nin ve Capri'nin tanınmış ailelerine mensup 16 genç, güzelliği unutulmaz kadın tarafından sahtekârlık ve iğfal suçiyle itham olunarak hapishaneyi boylamıştır.

HAKEM DAYAK YİYOR — Los Angeles'te bir boks karşılaşmasında tuttukları boksörün fena halde dayak yemesine içerliyen bazı taraftarlar, hâdise çıkarmak istemişler, nihayet dördüncü ravntta kendisine hâkim olamıyan heyecanlı bir seyirci beşinciside ringe fırlamış, kararlarını beğenmediği hakemle kosunu paylaşmıya teşebbüs etmiştir.

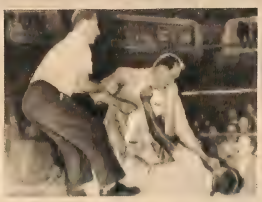

PROPAGANDA — Fransız hükûmeti her sahada olduğu gibi Fransız modasının da propagandasını yapmak üzere, birbirinden güzel beş mankenden müteşekkil bir moda heyeti hazırlıyarak Afrika'ya göndermiştir. Moda evlerinin sefirleri bu seyahat esnasında 20 bin kilometre katedecekler ve Afrika'nın medeniyetten uzak köşelerinde propagandalarını yapacaklardır.

EN İYİLER— Dünyanın her yerinde olduğu gibi İspanya'da da 1957 nin en iyi artistleri geçen ay içinde seçtiidler. İspanyol Millî Filimcilik Sendikasının tertipiediği yarışmayı burada resimlerini gördüğünüz aktris ve aktör kazanmışlardır. Bunlar aktris Emma Penella ve aktör Francisco Rabal'dir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Artist olmak için mektup yazan okuyucularımıza :

İstidadı ve hevesi olan gençleri yetiştirecek böyle bir müessese yoktur. Bugün az veya çok göbret yapmış artistler kendi teşebbüsleriyle yetişmişlerdir. Yerli ve ecnebi stüdyolarla bir alâkamız olmadığı için, maalesef, tavassutta bulunamayız. Ancak, artist olmak için kabiliyet kadar talsil ve görgü de aradıkları muhakkaktır.

ARTİST ADRESLERİ

Bundan evvelki sayılarımızda Columbia, Metro Goldwyn, Paramount, Fox filim stüdyolarında çalışan başlıca artistlerin isimlerini vermiş bulunuyoruz. Muhterem okuyucularımız bu sayımızda da Universal artistlerinin toplu bir listesini bulacaklardır.

Universal International Universal City California - U. S. A.

(Julia Adams), (John Agar), (June Allyson), (Lex Barker), (Cornell Borchers), (James Carney), (Rory Calhoun), (Jeff Chandler), (Jeanne Crain), (Pat Crowley), (Arlene Dahl), (Kay Danton), (Faith Domergue), (Errol Flynn), (John Forsythe), (Zsa Zsa Gabor), (John Gawn), (Rock Hudson), (Arthur Kennedy), (Hedy Lamarr), (Janet Leigh), (Richard Long), (Fred Mac Murray), (Dorothy Malone), (Audie Murphy), (George Nader, (Leslie Niresen), (Maureen O'Hara), (Jane Powell), (Donna Reed), (Debbie Reynolds) (James Stewart), (Lana Turner), (Esther Williams).

Yalovadan Kıvılcım Ceyani soruyor: «1 — Kaç renkte fosfor vardır? 2 — Bunları nereden ve nasıl tedarik etmeli? 3 — Fosfor herhangi bir şey üzerinde kullanılırken ne ile karıştırılır?»

1 — Yarı şeffaf, renksiz, hafif balmumu rengiinde sarımtırak, kırmızı ve mor renkte fosfor vardır. 2 — Zehirli bir madde olduğundan satışı tahdide tâbidir. 3 — Sürtünmekle parlıyan bir madde olduğu için bir başka cisim üzerine sürülürken de bilhassa pek fazla dikkat etmek lâzım gelir. İhtiyatı olmıyanların kullanması herhalde çok tehlikelidir.

■

Ankaradan Vahide Aktuğ soruyor. «Gönderdiğiniz cilt kapaklarını aldım. Yalnız bu kapaklar pek sade ve mecmuadan küçük.»

Hazırladığımız cilt kapakları, mecmualar dikilip kenarları kesildiği zaman tam gelmektedir. Mecmuaları muhafaza kabı değildir. Sadeliğine rağmen, bez desenli, temiz ve kibar görünüşlüdür. Ciltlere manzara resimlerinin yapıştırılması, bu resimler sürtünme ve temasla bozulacağı için uygun görülmemiştir.

■

Fatihten S. Ş. oruyor :

«Son yapılan suni peyk tecrübeleri hakkında bir kitap yazılmış mıdır? Her istiyen Aya gidebilecek mi? Bugün önce sütün uzadığı halde on dört yaşıma geldiğim sırada, bir yıldan beri, 1.60 ta kaldı. Daha uzar mıyım? James Dean'in öldüğüne inanmıyorum. Adresini verir misiniz?

Suni peyk tecrübeleri hakkında Türkçe bir kitap neşredilmedi. Gazetelerde makaleler çıktı. Her istiyenin Aya gidip gidemiyeceğini bu imkân hâsıl olduğu zaman anlıyabileceğiz. 1.60 boy 14 yaş için idealdir. Yaşınız küçük olduğuna göre daha boylanacağınız muhakkak. James Dean ölmüştür.

■

Aydından Hilmi Akdoğan yazıyor :

Hayat'ta Ankara, İstanbul ve İzmir Radyolarının haftalık programlarını veremez misiniz?»

Hayat mecmuası, teknik icabı, bir hafta evvelden hazırlanarak baskıya veriliyor. Bu bakımdan radyo programlarını neşretmemiz mümkün değil.

YAZI İLE CAMİ KOMPOZİSYONU

— Samsun, Sinema geçidi, 4 numarada, okuyucumuz Şadi Usal'dan aldığımız bu yazı ile cami kompozisyonunu memnuniyetle sütunlarımıza geçirdik, güzel buluşundan ötürü kendisini tebrik eder, sütunlarımızın böyle güzel, orijinal eserlere daima açık olduğunu bildiririz.

Reyhanlı'dan bir okuyucumuz yazıyor :

«Alt kirpiklerim hiç çıkmıyor. Buna bir tavsiye rica ederim. Durduğum yerde birdenbire ağzımdan tükrük akıyor. Çok mahcup oluyorum.»

Doktorumuz diyor ki : Göz ve cilt mütehassısı bir doktorla bir boğaz, burun ve kulak mütehassısına müracaat etmeniz lâzım.

■

Safranboludan Meral Şen soruyor :

«Gökgürüdüğü zaman sütün bozulmasının sebebi nedir? Köstebek hangi hayvanlar sınıfındandır? Bu hayvan toprağın altında yaşadığına göre nasıl soluk alır?»

Süt çok hassas bir mayidir. Gökgürültüsünün sütün kesilmesine sebeb olduğu söylenir. Fakat iyi kaynatılmış ve temiz bir kaba alınmış sütün böyle şeylerden müteessir olması beklenemez. Yalnız yoğurt için mayalanmış sütün daha donmadan önce bir sarsıntıya maruz kalması yoğurdun tutmamasına sebeb olur. Birden değişen hava tazyiklerinin de rolü olabilir. Köstebek, memeli hayvanların böcekçil kısmındandır. Böceklerle geçinir. Toprağın altına oyduğu yuvalarda ve tünellerde yaşar. Orada da hava bulunduğu için solunumda zoruk çekmez.

LÂDES — Okuyucularımızdan Mesudiye Merkez İlkokulu öğretmeni Ahmet Yücel yazıyor : «Yengemle bir buçuk seneden beri lâdesli idik. Geçen akşam bayi gazetelerimi ve Hayat mecmuamı göndermişti. Yengem : "Hayat da geldi mi?» diye heyecanla mecmuayı elimden aldı. Ben de bir buçuk sene süren bu lâdesi ancak Hayat mecmuası sayesinde kazanabildim.»

Ankaradan Oya yazıyor :

«Saçlarım ağarıyor ve dökülüyor. Doktorunuzdan bu konuda bir yazı yazmasını rica ediyorum.»

Saçlar hakkındaki yazı Hayat mecmuasının 62 ve 63 üncü sayılarında çıkmıştır. Lütfen o nüshalara bakınız.

Yıldızınız diyor ki...

(21 ŞUBATTAN 27 ŞUBATA KADAR :) Önümüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Şansınız pek iyi durumda değil. Bir müddet için kendinizi denemeyiniz. İleride daha iyi günler gelebilir. Sıhhatiniz kontrol edilmek istiyor. Meslekte önemli bir firsatla karşılaşacaksınız. Samimi hareket etmiye çalışın.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Teşebbüslerinizin iyi netice vermemesi ümidinizi kırmasın. Meslekte biraz daha çalışmanız iyi neticeler almanızı sağlıyacaktır. Bazı yerlerde daha atılgan hareket etmeniz lâzım. His hayatınız tamamiyle normal görülmüyor.

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

İşlerinizi umduğunuzdan daha iyi yürüyor sayılır. Sadece neticeler üzerinde müessir olmaya çalışınız. His hayatınızda husule gelmiş olan boşluk bu suretle kapanacaktır. Haftanın sonuna doğru şansınızı deneyebilirsiniz.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

His hayatınız diğer bütün şeylerin önüne geçmiş görülüyor. Pek yakında çalışmalarınız bir hayli zamanınızın almıya başlıyacak. Gayret etmelisiniz. Sıhhatiniz normale döndü. Münasebetlerinizin bozulmamasına dikkat edin.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Her şeye önem vermeyiniz. Zira bugünlerde düşüncelerinizin iş hayatınız için kıymeti fazla. Pek yakında bekliyeceğiniz haberi alacaksınız. Şahsi bir işinizin halloluması bu haberle alâkalı görülüyor. Sıhhatiniz normal.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Günlük alâkelerinizle meşgul olurken bazı mühim hatalar yapmanız mümkündür. Gayet dikkatli hareket etmiye çalışın. Yakın dostlarınızdan birinin sinden bir arzusu olacak. İhmal etmeyin. His hayatınızda karışıklık var.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Uzun zamandan beri ödemeyi unuttuğunuz bir borcunuz hatırınıza gelecek ve kendinizden bir hayli sıkılacaksınız. Samimi olduğunuz kimseler karşısında şahsiyetinizden fedakârlık yapmayın. Sıhhi durumunuz bozulabilir.

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Sıhhi durumunuzda bazı aksaklıklar ortaya çıkıp canınızın sıkılmasına sebep olacaktır. Gidaniza ve giyiminize fevkalâde ihtimam edin, erken yatın. Beklediğiniz haberi yakında alacaksınız. Hareketlerinizi kontrol ediliyor.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

Zaman zaman sinirli bir insan oluyor ve kolayca başkalarının aleyhinde düşünebiliyorsunuz. Yakınlarınızdan biri size gayet kıymetli bir hediye getirecek. Buna mukabele etmek için hazırlıklı olun. Sıhhatinin normaldir.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Şansınız iyice açılıyor. Bundan âzamî istifade temin edip evvelce uğradığınız zararları telâfiye gayret edin. Bugünlerde kısa bir seyahate çıkıp yorgunluğunuzu geçiştirmek fırsatını da bulacaksınız. Sıhhatinis normaldir.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Durumunuz her bakımdan ümit verici görülüyor. Çalışmalarınız dikkati çekecek kadar randımanlı. Hafta sonunda davet edileceğiniz bir toplantıda sizden bahsedilecek. Sıhhi durumunuzu ihmal etmeyiniz. Şanslısınız.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Günlerden beri yapmak isteyip de bir türlü muvaffak olamadığınız şeyi neticelendirmelisiniz. Ufak tefek şeylerin zihninizi yormasına meydan vermemeniz canınızı sıkacak durumları bizmat yaratmamış olursunuz.

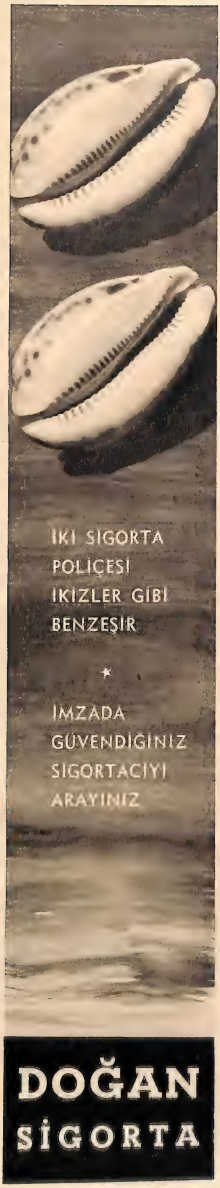

Cemil Topuzlu'nun

Bahçesinde talebenin koç döğüştürdüğü garip bir mektep...

Cemil Topuzlu'yu hastanede neden İmparator sanmışlardı?...

Topuzlu ailesinden 93 yaşında ölen 93 çocuk sahibi büyükbaba...

ŞAMDAKİ konağın bahçesinde birdenbire bir kadın çığlığı koptu :

— Aman hanımefendiciğim... Bizim küçükbey bir horozu yakalamış, kıtır kıtır kesiyor !..

Bu feryat üzerine bütün ev halkı pencerelere koşuştu.

Bahçedeki manzara hakikaten pek müthişti. Minimini bir çocuk, kocaman bir horozu yere yatırmış, küçük bir çakı ile girtlağını kesmek için uğraşmakta !...

Hanımefendi :

— Aman Yarabbi !... Bana fenalıklar geliyor... Bu çocuk kime çekmiş böyle ?... Bu yaşta koca horozu kesmek nasıl aklına geldi ?... diye çırpınırken Bacı :

— Hanımcığım... Ağalardan birisi koşsun da horozu kurtarsın... diyordu.

Bahçede tavuk kesmeğe kalkışan sekiz yaşındaki yaramaz da evdeki telâşı farketmiş, hele gözleri pencerelere ilişince büsbütün şaşırmıştı. İşte bu şaşkınlık arasında ellerinin altında çırpınan horozu da kaçırmıştı. Yaralı hayvan, can havliyle bahçede dört dönerken ağalar horozu yakalamışlar, çabucak kesip yolmuşlar, tencereye atmışlardı.

O akşam sofrada pilâvlı horoz vardı ama herkes hayretler içinde idi. Bu parmak kadar çocuğun horoz kesmek aklına nereden esmişti ?...

Nihayet biraz sıkıştırınca küçük, ağzından baklayı kaçırdı. Ona :

— Niçin horozu kesmeğe kalktın ?... diye sordukları zaman boynunu büküp :

— Hiç !... dedi, içine bakacaktım !...

Hakikaten de dediği doğru idi. Zira evde ne zaman tavuk kesilse hemen eline bir iki bıçak alıyor, hayvanın kalbini, ciğerlerini, ödünü birer birer kesip tetkik ediyordu.

Ev halkı çocuktaki bu acayip merakın nereden ileri geldiğini bir türlü anlıyamıyordu.

İşte Şam'daki konağın bahçesinde henüz bacak kadar bir çocuk iken koca horozu kesmeğe kalkan bu yavrucuk istikbalin meşhur doktoru Operatör Cemil Paşa idi. Bu çocuk daha sonraları sarayın ve hükümdarın resmî doktoru, Tıp Fakültesi Reisi, İstanbul Şehremini ve Vali muavini, Nafia Nazırı olacaktı.

Operatör Cemil Paşa hayatında binlerce ameliyat yaptı ama ilk stajına böylece Şam'da tavukların, horozların üzerinde başlamıştı.

1882 senesinde Gülhane Tıbbiyesine girdiği zaman kendisini çok acayip bir muhitte bulmuştu.

Talebe, ayaklarında nalınlarla avluda, mektep bahçesinde, koridorlarda dolaşıyordu. Bazıları, kendi yemeklerini, fokur fokur kaynıyan tencerelerde gene kendileri pişiriyorlardı.

Manzaranın en garibi, koç döğüştürme meraklılarının hali idi. Talebenin bir çoğu koç döğüşü tiryakisi idi. Mek-

SON GÜNLERİ — Operatör Cemil Paşa ve Şeyhülislâm Cemalettin Efendinin kızı olan zevcesi Ayşe Hanım. Paşanın elinde o günü kendisine Avrupa ilim müesseselerinden birinden gönderilen fahri profesörlük diploması görülmektedir.

NİS'TEKİ VİLLÂ — Cemil Paşa Avrupa'da da tanınmış bir insandı. Dünya harbinden sonra Fransa'da Nis şehrine çekilmiş, bir müddet istirahat etmişti. Resim Topuzlu ailesini Nis'te Villâ Mejada'nın bahçesinde gösteriyor. Tarih 1 nisan 1921. Grupta Cemil Paşa, zevcesi, oğlu Ziya ve amcazadesi Cemal görülüyor.

90 yıllık mesut hayatı...

KIZININ DÜĞÜNÜNDE — Cemil Topuzlu'nun en mesut günlerinden biri kızını evlendirdiği gündü. Resim bu mesut zamanı damat ve gelinin aileleriyle birlikte tesbit etmektedir. Yan taraftaki fotoğrafta ise Cemil Paşa bir Mısır seyahatinde, beyaz bir deve sırtında ehramlar önünde görülmektedir.

tep dahilinde koç besliyenlerin yekûnu bir hayli kabarıktı. Şampiyon hayvanlara avucunun içinde fıstık üzüm yedirenler birbirlerine meydan okuyorlardı.

Maç günleri kimsenin derse girdiği yoktu. Böyle fevkalâde zamanlarda hep birlikte Aslanhanenin üzerindeki bahçeye iniliyor, büyük bir daire halinde toplanılıyordu. Ondan sonra: «Haydi aslanım!...» çığlıkları arasında kınalı ve kurdelâlı koçlar döğüştürülüyordu. Mektepte bazı öylesine afili talebe vardı ki, müderrisler bunların yanından salavatla geçiyorlardı. Hattâ ara sıra talebeden birinin hocayı durdurup:

— Müderris bey... Bir kaç kuruş ödünç versene... Ay sonunda iade ederiz elbette... dediği bile işitiliyordu.

Genç Cemil bu mektebi bitirdikten sonra Avrupaya gitti ve orada Péan, Veronovil, Trelan gibi zamanının en meşhur cerrahlarının yanında yetişti.

İmparator kim?...

O günü Haydarpaşa hastanesi büyük bir heyecan ve telâş içinde idi. Hastaneyi imparator ziyaret edecekti. Herkes en yeni üniformasını giymişti. Yerler sabunlu sularla silinmişti.

Hastane başhekimi Mehmet Paşa gittikçe sabırsızlanıyor:

— Kimse bana resmî bir tahrirat göndermedi. İmparatorun geleceğini bildirmedi. Yalnız bizim hastanenin kapı çuhadarı dün bir iş için Sıhhiye reisliğine gitmiş... Sıhhiye Reisi: «Yarın sizin hastaneye imparator geliyor!...» demiş... İşte bu ziyaret hakkında bütün malûmatım bundan ibaret! diyordu.

İmparator beklenirken yeni tâyin edilen Dr. Cemil Bey elinde tâyin emirnamesiyle beraber hastaneye giriyordu.

Başhekim Mehmet Paşa emirnameyi alıp okuduktan sonra kahkahalarla gülmeğe başladı. Paşa o kadar gülüyordu ki gözlerinden yaşlar boşanıyor, karnını tutarak kıvrım kıvrım kıvranıyordu

Genç doktor âdeta sinirlenmişti. Emirnamede gülecek bir şey mi vardı sanki?... Nihayet dayanamadı. Kendisi henüz sol kolağası rütbesinde olmasına rağmen paşaya niçin güldüğünü sordu.

Sen misin bunu soran?... Sanki Mehmet Paşa vücudunun her tarafından gıdıklanıyormuş gibi büsbütün makaraları salıverdi. Nerede ise gülmekten düşüp bayılacaktı.

Biraz kendine gelince genç doktora şunları anlattı:

— Bizim kapı çuhadarı dün Sıhhiye reisliğine gitmiş... Sıhhiye reisi: «Yarın sizin hastaneye operatör geliyor...» demiş. O da operatörü imparator anlamış!... Biz imparator bekliyorduk. Çıka çıka karşımıza siz çıktınız. Ona gülüyorum...

Hakikaten de o zamanlar Haydarpaşa hastanesi başdoktoru Mehmet Paşanın güldüğü ve kapı çuhadarının yanlış anladığı kadar vardı. Zira cerrah makamında operatör tâbiri ilk defa bizim memlekette genç doktor Cemil tarafından kullanılıyordu. Ondan önce ufak tefek ameliyat yapan berberlere dahi cerrah denilmekte idi.

Operatör Cemil Paşayı İstanbul halkı Şehremini olarak da çok sevmişti.

90 yıl...

1868 senesi mart ayının on beşinci günü doğduğuna nazaran Cemil Paşa tamam 90 yıl yaşamıştı. Hayatı umumiyetle pek mesut geçmişti. Esasen Topuzlu ailesinin fertleri arasında doksanı aşmış bir çok kimseler vardır. Meselâ dedesi Mustafa Ağa 93 yaşında ölmüş ve 93 de çocuk sahibi olmuştu. Cemil Topuzlu'nun yarım asrı geçen gene pek mesut bir evlilik hayatı vardı. Meşhur Şeyhülislâm Cemalettin Efendinin kızı ile evlenmişti.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Altan Dinçer en çok heyecanlandığı maçı anlatıyor

Türk millî basketbol takımında, 16 yaşında iken ilk defa yer alan ve şimdiye kadar 50 maçta millî formayı giyen Fenerbahçe basketbol takımı kaptanı Altan Dinçer, spor hayatı boyunca kendisine en çok heyecan vermiş, asla unutamıyacağını söylediği maçını şöyle anlatıyor:

«1956 senesinin son aylarında idik. Vatanî vazifemi yapmak üzere Yedek Subay okuluna gitmiştim. O günlerde Şam'daki Dünya Ordulararası Basketbol Şampiyonasına katılacak Ordu Basketbol takımımıza çağırılmıştım. Suriye başkentinde bizi çetin maçlar bekliyordu. Turnuvaya katılan takımlar arasında bilhassa Amerikan ekibi bizim için çetin bir rakipti. Maçların başlıyacağı günlerde Ortaşark'ta siyasi durum gerginleşti. Batılı devletlerle Mısır arasında Süveyş kanalı anlaşmazlığı belirdi. Siyasi duruma hâkim olan elektrikli hava turnuvada da hissedilmişti. Birkaç maç oynayıp rakiplerimizi mağlûbederek dömifinale kadar gelmiştik. Bu oyun Türk ve Mısır ordu takımları arasında yapılacaktı. Süveyş meselesi yüzünden Suriye'de Mısır lehinde bir cereyan belirmişti. Maçın oynanacağı sahaya, Türk takımı aleyhinde yapılan tezahürat kulaklarımızı yırtarken çıktık. Seyircilerin bu derece aleyhimizde olması bizim için hiç de avantaj değildi ama, ona da razı olacaktık. Rakiplerimiz, toptan ziyade bizle meşgul oluyor, yumrukluyorlar, iteleyip kakalıyorlardı. Şartlar biraz sonra adamakıllı aleyhimize dönecekti. Birden sahanın ortasına bir gazoz şişesinin düştüğünü gördük. Bunu diğerleri takibetti. Gazoz, Koka Kola şişeleri sağımızdan solumuzdan vızıl vızıl geçip duruyorlardı. Bu arada birkaç arkadaş da atılan şişelerin tesiriyle vücutlarının muhtelif yerlerinden yaralanmışlardı. Fakat savrulan her şişe, gırtlakları yırtan her haykırış bizim için yıkıcı değil, mâneviyat yükseltici mükemmel bir destek oluyordu. Netekim bu şevk ve imanla oynadık ve Mısır'ı yendik. Maç bittiği zaman Galatasaraylı Tomaidis ağır yaralı olduğu halde hastaneye kaldırılıyordu... O gün kazandığımız galibiyeti hayatım boyunca asla unutamıyacağım.»

Altan, sözüne devam etti:

«Şunu da ilâve edeyim: Galatasaray maçlarında da ilk defa basketbol oynuyormuşum gibi heyecanlanırım.»

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Merih +

Yeni neslin kız ve erkeklerine konan Arapça bir kelimedir. Merih, gezegenlerden biri olup dünyamızdan 227 milyon kilometre uzakta bulunan ve üzerinde canlıların var olduğu iddia edilen Mars yıldızının adıdır.

Kebuter +

Farsçada güvercin demek olan bu kelime kadın isimleri arasındadır. Hüseyin Siret, Ölümünden Sonra isimli şiirinde bu kelimeyi kullanmış. Ölen sevgilinin güzel ve küçük ayaklarını güvercine benzetmiştir :

«Nazlı bir çift kebûterdi çimenlerde gezer.
Şimdi yorgun o yeşil yollardan
Bekliyen vâdi mülâkata şitap etmiyecek...»

Emre +

Özel erkek adı ve soyadı olarak kullanılan bu Türkçe kelimenin anlamı Seçerei Türki'ye göre Beylerbeyi, Mirâkı Kânun'a göre büyük birader demektir. Lâkap olarak kullanıldığı muhakkaktır. Eski tarikat pirlerinden Taptuk Emre ve onun yetiştirdiği meşhur Türk şairi Yunus Emre bu ismi lâkap olarak kullanmışlardır. Doğum ve ölüm tarihleri gibi, doğduğu ve öldüğü şehir de bilinmiyen Yunus Emre'nin birkaç yerde mezarı vardır. Divan sahibi olan ve hakkında Burhan Toprak tarafından üç ciltlik bir tetkik eseri yazılan Yunus Emre'nin şu mısrası halk ağzında dolaşmaktadır :

«Mal sahibi, mülk sahibi,
Hani bunun ilk sahibi ?»

Ertem

Özel erkek ismi ve soyadı olarak kullanılan bu kelime Türkçede «edib, kemal» anlamına gelir. Eski kâyeleri ve muhtelif yazılarıyla tanınmış yazarlarımızdan merhum Sadri Ethem Ertem bu ismi soyadı olarak kullanmıştı.

Râmiz +

Erkek isimleri arasında bulunan Arapça bir kelimedir. Remz, Türkçede simge, sembol, işaret anlamına gelir. Râmiz remzeden, simgeliyen demektir. Adaşlar arasında karikatüristlerimizden merhum Râmiz Gökçe de bulunmaktadır.

Kadri, Kadriye +

Kadir, Arapçada değer, kıymet demektir. Kadri ve Kadriye olarak kullanılan bu erkek ve kadın ismi, değeri, kıymetli anlamına gelir. Adaşlar arasında «Büyük Türk Lügati»ni yazan Hüseyin Kâzım Kadri Bey, çocuk hastalıklarındaki ihtisası, Tıp Fakültesindeki dersleri ve yayınladığı eserleriyle tanınmış doktor generallerimizden Kadri Nagit Anday da bulunuyor.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından sorulmuştur.

Hayat Doktoru

Kıskançlık hastalık mıdır ?

Kıskançlık ve aşırı şüphe yüzünden huzuru kaçanların, boşanmaların, cinayet işliyenlerin birer ruh hastası olabileceklerini hiç düşündünüz mü ? Hemen her insanda mevcut, normal bir his sayılabilecek kıskançlık ve şüphenin vehim derecesine varan şekilleri, bazı akıl hastalıklarının belirtisidir.

Dr. RECEP DOKSAT

SEVEN kıskanır, derler. Fakat bu kıskançlık ve onu besliyen şüpheler, sevgi tezahürlerinin yerini alırsa, huzursuzluk başlar. Yersiz şüphe, aşırı kıskançlık, pek çok çiftin ayrılma veya bedbahtlık sebebidir.

Kıskanılmak gurur okşadığı için, hele kadınlar, bundan pek hoşlanırlar. Ama, kıskançlık, bir vehim derecesine varmamalıdır. Aşk, biraz şüpheyle beslenebilir, lâkin kıskançlık onu öldürebilir de... Kıskanmada, kıskanılanın izzeti nefsini inciten itimatsızlık da vardır ki, bunun artması, muhatabı soğutur. Kıskanç ekişi dünyayı kendi gibi bilir» misali, sevgilisinin ihanetinden, vefasından şüphe ederken, onu kendisi gibi ihanete, vefasızlığa hazır farzetmenin endişesi içindedir. Bu endişenin huzursuzluğundan muhakkak ki azap duyar. Fakat bu azap, şüphelerinde haksız olduğunu anladığı anlarda duyduğu saadet hissi kadar, ona zevk de verir. Öyle ki, kıskançlık krizlerini bir aşk oyunu haline getirenler; aşkı, kıskançlık, şüphe ve muvakkat bir itimat ferahlığının devri daimi sananlar çoktur. Kıskancın, sevildiğinden emin olmak arzusu, aslında kendi sevgisine inanmak ihtiyacından başka bir şey değildir. Kıskanç, kendisine emniyetsizliğini, sevgilisinden şüphe ve onu itham haline getirip, bir tatmin duymaya çalışıyor demektir. Kendi sadakatinden ve sevilmeye liyakatinden emin olan kimse, sevgilisinden kolay kolay şüphe etmez ve onu delicesine kıskanmaz.

Bu emniyetsizlik hissinin dibinde, aşağılık duygusu vardır. Kıskançlar, aşağılık duygusundan doğan bir güvensizlik içindedirler.

Şüphesiz ki kıskançlıkta gururun da büyük payı vardır. La Rochefoucauld'nun dediği gibi, kıskançlıkta, aşktan ziyade gurur mevzuubahistir. Fakat bu gurur, zalimlerin korkak oluşu gibi, aşağılık duygusu ile malûl olanların, bunu telâfi gayretiyle sığındıkları sahte bir emniyet hissinden de doğabilir.

Sevmediği halde kıskanan tipler de vardır ki bunlar hiç bir şey vermeden sahip olmanın egoizmi içinde bencil kimselerdir.

Kıskançlığın psikolojik derinliklerine daha fazla dalmadan, marazi cephesini ele alalım. Normal dereceleri aşan kıskançlık ve aşırı şüphenin, bir ruh hastalığı belirtisi olduğunu gözden uzak tutmamalıdır. «Paranoya» denen bir hastalık vardır ki, böyle hastalara «Paranoyak» denir. En tipik kıskançlar, paranoyak'lar arasından çıkar. Tahlil ve şüphelerle başlayıp, hezeyanlarla inkişaf eden bu hastalığın, «Kıskançlık Paranoyası» denen şeklinde, basit bir şüphe, yanlış tefsirlere sebep olur ve sabat bir muhakeme ile hezeyanlara yol açar. Karısı ile sık sık kavga eden, mevhum âşıklarına çatan, şüphelerini tahkik için, dolabını karıştıran, iç çamaşırlarında şüpheli lekeler arıyan, hattâ çocuklarının bile kendisinden olduğundan şüphelen'in hastaları vardır. Işin kötüsü bunların hastalık tezahürü olduğu akla da gelmez. Böyle marazi kıskançlık ve şüphe hezeyanları gösterenler mutlaka paranoyak değildir. Melânkoliklerde, firengili ve alkolik kimselerde, erken bunama hastalığında ve yaşlılık bunamalarında da böyle tezahürler görülebilir. İçlerinde cinayete kadar gidenler vardır. Bunların bir akıl hekimi tarafından tedavileri zaruretini ilâveye hacet yok.

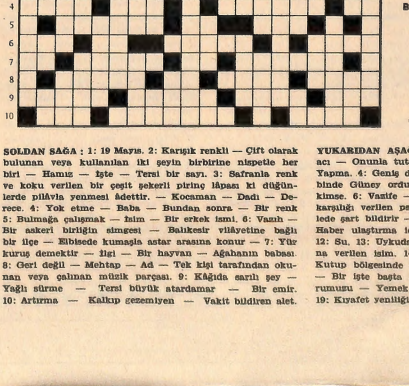

SOLDAN SAĞA : 1: 19 Mayıs. 2: Karışık renkli — Çift olarak bulunan veya kullanılan iki şeyin birbirine nispetile her biri — Hamız — İşte — Tersi bir sayı. 3: Safranla renk ve koku verilen bir çeşit şekerli pirinç lâpası ki düğünlerde pilâvla yenmesi âdettir. — Kocaman — Dadı — Derece. 4: Yok etme — Baba — Bundan sonra. — Bir renk 5: Bulmağa çalışmak — İnim — Bir erkek ismi. 6: Vasıh — Bir askeri birliğin simgesi — Balıkesir vilâyetine bağlı bir ilçe — Elbisede kumaşla astar arasına konur — 7: Yüz kuruş demektir — İlgi — Bir hayvan — Ağahanın babası. 8: Geri değil — Mehtap — Ad — Tek kişi tarafından okunan veya çalınan müzik parçası. 9: Kâğıda sarılı şey — Yağlı sürme — Tersi büyük atardamar — Bir emir. 10: Artırma — Kalkışı gezemiyen — Vakit bildiren alet.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Bir vilâyetimiz. 2: Ağrı veya acı — Onunla tutarız — Kıt. 3: Tersi İran'ın başşehri — Yapma. 4: Geniş değil — Bayrak. 5: Amerikan dahili harbinde Güney orduları kumandanı — Vücudu iyi gelişmiş kimse. 6: Vasıfe — Depo. 7: Verme — Bir şeyi kullanma karşılığı verilen para. 8: Yaprak — Köpek. 9: Tersi cümlede çart bildirir — Lâkin. 10: Bir nota — Bir rüzgâr. 11: Haber ulaştırma idaresi — Haşerat öldürür — Bir nota. 12: Su. 13: Uykuda görülür — Hindistan'da halk sınıflarına verilen isim. 14: Bayağı — Yün kuruş. 15: Zaman — Kutup bölgesinde yaşıyan halk. 16: Ünsüzlemasına ayırma — Bir işte başta gelen kimse. 17: Bir haber ajansımızın rumuzu — Yemek kabı. 18: Yemin — Bir ilkaran şehri. 19: Kıyafet yenilği — Bir peygamber ismi. 20: Hattı istiva.

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ:

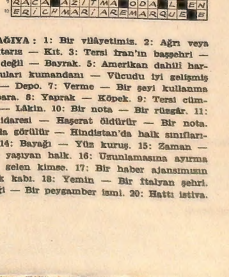

PUL ve TARİH

ŞARK TEZYİNATLI 1922 NORMAL SERİSİ

1922 yılında Cenevre'nin I. G. Barabino matbaasında hazırlatılmış olan bu pulların kıymeti her gün biraz daha artmaktadır. 11.5 dantelli ve 500 kuruşluğu 30.000, diğer kıymet tirajları çeşitli olan bu pulların kenar süslemeleri İslâm ve

Arap eserlerinden alınmış, çeşitli Arap harfleri ve yazı tarzları kullanılmıştır. 500 kuruşluk açık yeşil renkteki pulun üstünde «Türkiye Postaları», celi kûfi ile «La Galibe İllah» yazıları, göbeklerki çerçeve içinde de satranç hattı kûfi ile istif edilmiş «Kelime-i Tevhid» vardır. Bu pulların yan tezyinatı Moğol tezhip örnekleri ile Bursa Yeşilcami, Edirne Sultan Selim, Ankara Hacı Bayram camileri, Konya Karatay Medresesi, Erzurum Çifteminare, Sivas Çifteminare, Gök Medrese çinilerinin renk ve çiçeklerinden alınmıştır.

KARİKATÜR

YAZISIZ

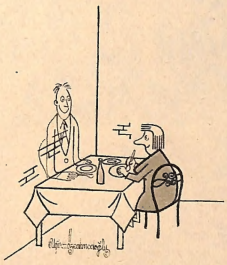

YAZISIZ

— Balinaların gırtlağı daracıktır. Onun için korkma, bizi yutamaz...

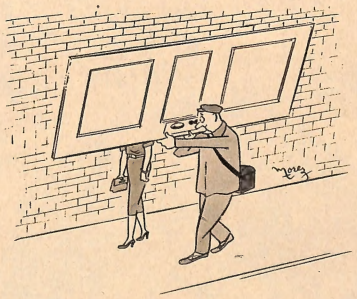

YAZISIZ

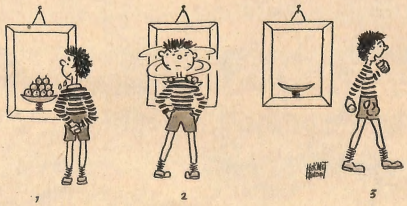

YAZISIZ

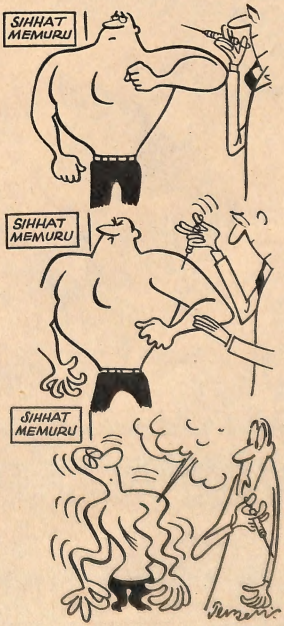

YAZISIZ

PE-RE-JA
CIEL BLEU
Fougère
MANOLYA
Jasmin
Chypre
Bouquet
Daha almadın mı? Mutlaka kullanmalısın.
Pe-Re-Ja parfümleri mi dedin? Evet harikulâdé...
Hepsi ayrı güzellikte olacağım